

LEGE Nr. 292/2011 din 20 decembrie 2011
Legea asistenței sociale

Act de bază

#B: *Legea nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011*

Acte modificatoare

#M10: *Legea nr. 100/2024*

#M9: *Legea nr. 231/2020*

#M8: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020*

#M7: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2020*

#M6: *Legea nr. 194/2018*

#M5: *Legea nr. 110/2017*

#M4: *Legea nr. 79/2017*

#M3: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2016*

#M2: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2016*

#M1: *Ordonanța Guvernului nr. 31/2015*

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta lege reglementează cadrul general de organizare, funcționare și finanțare a sistemului național de asistență socială în România.

ART. 2

(1) Sistemul național de asistență socială reprezintă ansamblul de instituții, măsuri și acțiuni prin care statul, reprezentat de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale situațiilor care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților.

(2) Sistemul național de asistență socială intervine subsidiar sau, după caz, complementar sistemelor de asigurări sociale și se compune din sistemul de beneficii de asistență socială și sistemul de servicii sociale.

(3) Asistența socială, prin măsurile și acțiunile specifice, are drept scop dezvoltarea capacităților individuale, de grup sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creșterea calității vieții și promovarea principiilor de coeziune și incluziune socială.

(4) Măsurile și acțiunile de asistență socială se realizează astfel încât:

a) beneficiile de asistență socială și serviciile sociale să constituie un pachet unitar de măsuri corelate și complementare;

b) serviciile sociale să primeze față de beneficiile de asistență socială, în cazul în care costul acestora și impactul asupra beneficiarilor este similar;

c) să fie evaluate periodic din punctul de vedere al eficacității și eficienței lor pentru a fi permanent adaptate și ajustate la nevoile reale ale beneficiarilor;

d) să contribuie la inserția pe piața muncii a beneficiarilor;

e) să prevină și să limiteze orice formă de dependență față de ajutorul acordat de stat sau de comunitate.

(5) Beneficiile de asistență socială și serviciile sociale sunt reglementate prin legi speciale.

ART. 3

(1) Responsabilitatea privind dezvoltarea propriilor capacități de integrare socială și implicarea activă în soluționarea situațiilor de dificultate revine fiecărei persoane, precum și familiei acesteia, autoritățile statului intervenind prin crearea de oportunități egale și, în subsidiar, prin acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale adecvate.

(2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, își asumă responsabilitatea de realizare a măsurilor și acțiunilor prevăzute în actele normative privind beneficiile de asistență socială și serviciile sociale.

(3) Statul, prin politicile publice din domeniul serviciilor sociale, contribuie la promovarea, respectarea și garantarea drepturilor beneficiarilor la o viață independentă, împlinită și demnă, precum și la facilitarea participării acestora la viața socială, economică, politică și culturală.

(4) Autoritățile administrației publice centrale asigură elaborarea cadrului legislativ în domeniul asistenței sociale, pentru susținerea categoriilor defavorizate, combaterea sărăciei și a riscului de excludere socială, dezvoltarea politicilor de susținere a familiei pe parcursul întregului ciclu de viață a membrilor acesteia, precum și transferul către autoritățile administrației publice locale și societatea civilă, inclusiv către instituțiile de cult recunoscute de lege, a atribuțiilor și mijloacelor financiare necesare acțiunilor de asistență socială, prevăzute prin legile speciale.

ART. 4

(1) Toți cetățenii români care se află pe teritoriul României, au domiciliul sau reședința în România, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene, precum și străinii și apatrizii care au domiciliul sau reședința în România au dreptul la asistență socială, în condițiile legislației române, precum și ale reglementărilor Uniunii Europene și ale acordurilor și tratatelor la care România este parte.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul de a fi informate asupra conținutului și modalităților de acordare a măsurilor și acțiunilor de asistență socială.

(3) Dreptul la asistență socială se acordă la cerere sau din oficiu, după caz, în conformitate cu prevederile legii.

ART. 5

Sistemul național de asistență socială se întemeiază pe următoarele valori și principii generale:

a) solidaritatea socială, potrivit căreia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport și măsuri de protecție socială pentru depășirea sau limitarea unor situații de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populație;

b) subsidiaritatea, potrivit căreia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală și structurile ei asociative și, complementar, statul;

c) universalitatea, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul la asistență socială, în condițiile prevăzute de lege;

d) respectarea demnității umane, potrivit căreia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină a personalității, îi sunt respectate statutul individual și social și dreptul la intimitate și protecție împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic;

e) abordarea individuală, potrivit căreia măsurile de asistență socială trebuie adaptate situației particulare de viață a fiecărui individ; acest principiu ia în considerare caracterul și cauza unor situații de urgență care pot afecta abilitățile individuale, condiția fizică și mentală, precum și nivelul de integrare socială a persoanei; suportul adresat situației de dificultate individuală constă inclusiv în măsuri de susținere adresate membrilor familiei beneficiarului;

f) parteneriatul, potrivit căreia autoritățile publice centrale și locale, instituțiile publice și private, organizațiile neguvernamentale, instituțiile de cult recunoscute de lege, precum și membrii comunității stabilesc obiective comune, conlucrează și

mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiții de viață decente și demne pentru persoanele vulnerabile;

g) participarea beneficiarilor, potrivit căreia beneficiarii participă la formularea și implementarea politicilor cu impact direct asupra lor, la realizarea programelor individualizate de suport social și se implică activ în viața comunității, prin intermediul formelor de asociere sau direct, prin activități voluntare desfășurate în folosul persoanelor vulnerabile;

h) transparența, potrivit căreia se asigură creșterea gradului de responsabilitate a administrației publice centrale și locale față de cetățean, precum și stimularea participării active a beneficiarilor la procesul de luare a deciziilor;

i) nediscriminarea, potrivit căreia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri și acțiuni de protecție socială fără restricție sau preferință față de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată;

j) eficacitatea, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are în vedere îndeplinirea obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și obținerea celui mai bun rezultat în raport cu efectul proiectat;

k) eficiența, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are la bază respectarea celui mai bun raport cost-beneficiu;

l) respectarea dreptului la autodeterminare, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul de a face propriile alegeri, indiferent de valorile sale sociale, asigurându-se că aceasta nu amenință drepturile sau interesele legitime ale celorlalți;

m) activizarea, potrivit căreia măsurile de asistență socială au ca obiectiv final încurajarea ocupării, în scopul integrării/reintegrării sociale și creșterii calității vieții persoanei, și întărirea nucleului familial;

n) caracterul unic al dreptului la beneficiile de asistență socială, potrivit căruia pentru aceeași nevoie sau situație de risc social se poate acorda un singur beneficiu de același tip;

o) proximitatea, potrivit căreia serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului și menținerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viață;

p) complementaritatea și abordarea integrată, potrivit căreia, pentru asigurarea întregului potențial de funcționare socială a persoanei ca membru deplin al familiei, comunității și societății, serviciile sociale trebuie corelate cu toate nevoile beneficiarului și acordate integrat cu o gamă largă de măsuri și servicii din domeniul economic, educațional, de sănătate, cultural etc.;

q) concurența și competitivitatea, potrivit căreia furnizorii de servicii sociale publice și privați trebuie să se preocupe permanent de creșterea calității serviciilor acordate și să beneficieze de tratament egal pe piața serviciilor sociale;

r) egalitatea de șanse, potrivit căreia beneficiarii, fără niciun fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunitățile de împlinire și dezvoltare personală, dar și la măsurile și acțiunile de protecție socială;

s) confidențialitatea, potrivit căreia, pentru respectarea vieții private, beneficiarii au dreptul la păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;

t) echitatea, potrivit căreia toate persoanele care dispun de resurse socioeconomice similare, pentru aceleași tipuri de nevoi, beneficiază de drepturi sociale egale;

u) focalizarea, potrivit căreia beneficiile de asistență socială și serviciile sociale se adresează celor mai vulnerabile categorii de persoane și se acordă în funcție de veniturile și bunurile acestora;

v) dreptul la liberă alegere a furnizorului de servicii, potrivit căruia beneficiarul sau reprezentantul legal al acestuia are dreptul de a alege liber dintre furnizorii acreditați;

w) intervenția de urgență, potrivit căreia, atunci când, în cadrul activităților de răspuns la situații de urgență sau în timpul exercitării atribuțiilor în domeniul propriu de competență de către o instituție publică, se constată suspiciunea întemeiată cu privire la existența unei situații de risc iminent pentru copil, persoana cu dizabilități, persoana vârstnică dependentă sau orice persoană vulnerabilă și care nu poate fi soluționată de specialiștii din acea instituție, conform competențelor și atribuțiilor prevăzute în fișa de post, se anunță imediat serviciul public de asistență socială sau, dacă este în afara orelor de program sau în zilele libere, se anunță serviciul de asistență socială de urgență; asistentul social prioritizează măsurile pe care le include în planul inițial de intervenție și în strategia de intervenție, în funcție de evaluarea riscurilor, iar în situația în care constată forme de abuz, neglijare și/sau violență are obligația de a investiga și de a raporta către autoritățile competente.

ART. 6

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) acreditarea furnizorului de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale reprezintă procesul de evaluare și certificare a respectării criteriilor și standardelor de calitate în vederea asigurării calității în serviciile sociale;

a¹) asistentul social este persoana care exercită profesia de asistent social în condițiile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;

b) ancheta socială sau raportul de anchetă socială reprezintă documentul final elaborat de către asistentul social pe baza diagnozei sociale, după încheierea procesului de evaluare a beneficiarului, cu respectarea normelor profesionale și a cerințelor legale prevăzute de prezenta lege și de legile speciale;

b¹) bugetul personal al beneficiarului de asistență socială reprezintă cuantumul sumelor care acoperă beneficiile de asistență socială și costul serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, în condițiile prezentei legi și legilor speciale;

c) beneficiile de asistență socială sunt măsuri de redistribuire financiară/materială destinate persoanelor sau familiilor care întrunesc condițiile de eligibilitate prevăzute de lege;

d) beneficiarul reprezintă persoana care primește beneficii de asistență socială și/sau, după caz, servicii sociale;

e) comunitatea locală reprezintă membrii organizați ai colectivității locale, formele de asociere a acestora, instituțiile administrației publice locale, precum și alte instituții și servicii publice ori private de interes local;

f) contractarea serviciilor sociale reprezintă procedura de achiziționare/concesionare a serviciilor sociale, în baza unui contract, încheiat în condițiile legii, de către autoritățile administrației publice locale;

f¹) indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale reprezintă informațiile specifice domeniului care reflectă gradul de îndeplinire a obiectivelor propuse în cadrul politicilor familiale prin aplicarea măsurilor de asistență socială pentru familiile cu copii, în condiții de eficiență și eficacitate. Indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului;

g) deficiența este consecința pierderii sau a unei anormalități a structurii corpului ori a unei funcții fiziologice;

g¹) diagnoza socială este o metodă de investigație întemeiată pe diferite tehnici de culegere și de prelucrare a informației, în scopul analizei situației sociale și economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităților; este realizată de asistentul social, cu respectarea normelor profesionale și a cerințelor legale prevăzute de prezenta lege și de legile speciale;

h) dizabilitatea este termenul generic pentru afectări, limitări ale activității și restricții în participare, în contextul interacțiunii dintre individul care are o problemă de sănătate și factorii contextuali în care se regăsește, respectiv factorii de mediu și personali;

i) *** Abrogată ~

j) dezvoltarea comunitară reprezintă procesul prin care o comunitate își identifică anumite probleme prioritare, se implică și cooperează în rezolvarea lor, folosind preponderent resurse interne;

k) domiciliul reprezintă adresa la care persoana declară că are locuința principală, trecută și în documentul de identitate al persoanei;

l) economia socială reprezintă un sector ce cuprinde activități economice care, în subsidiar și cu condiția menținerii performanței economice, includ obiective de tip social;

m) eligibilitatea reprezintă setul de condiții obligatorii care trebuie să fie îndeplinite de către potențialul beneficiar pentru a putea fi selectat în vederea acordării beneficiilor de asistență socială și serviciilor sociale;

n) găzduirea reprezintă asigurarea de către instituțiile furnizoare de servicii sociale a condițiilor de locuit și odihnă pe o perioadă mai mare de 24 de ore;

o) gospodăria reprezintă unitatea formată din mai multe familii și/sau persoane care locuiesc împreună, contribuie împreună la achiziționarea sau realizarea unor bunuri și a unor venituri din valorificarea acestora ori la consumul lor;

p) grupul vulnerabil desemnează persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai din cauza unor situații de boală, dizabilitate, sărăcie, dependență de droguri sau de alcool ori a altor situații care conduc la vulnerabilitate economică și socială;

q) incapacitatea reprezintă reducerea parțială ori totală a posibilității de a realiza o activitate motrică, cognitivă sau un comportament;

r) invaliditatea este o noțiune medico-juridică ce exprimă statutul particular al unei persoane care are limitată capacitatea de muncă și este asigurată în sistemul public de pensii și care beneficiază de drepturi conform legii;

s) îngrijitorul formal este persoana calificată, certificată profesional, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul pentru efectuarea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice de către persoana care și-a pierdut autonomia funcțională;

ș) îngrijitorul informal este persoana necalificată, membru al familiei, rudă sau orice altă persoană, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul pentru efectuarea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice de către persoana care și-a pierdut autonomia funcțională;

t) locuirea reprezintă faptul de a trăi pe raza unei unități administrativ-teritoriale fără a deține o locuință principală sau secundară;

ț) managementul serviciilor sociale reprezintă gestionarea de către conducerea desemnată legal a activităților și resurselor materiale, umane și financiare ale serviciului/instituției/unității de asistență socială;

u) managementul de caz reprezintă o metodă de coordonare și integrare a tuturor activităților destinate grupurilor vulnerabile, de organizare și gestionare a măsurilor de asistență socială specifice, utilizată de către asistenții sociali, în acord cu obiectivele stabilite în planurile de intervenție și/sau în planurile de servicii sociale; în cadrul serviciului social, responsabilul de caz desemnat de furnizorul de servicii sociale participă la managementul de caz, cu respectarea standardelor minime de calitate;

v) mediul social de viață reprezintă ansamblul condițiilor de trai în familie și/sau gospodărie, al relațiilor sociale personale, inclusiv mediul în care persoana lucrează, este educată și își desfășoară activitățile sociale obișnuite;

w) nevoia socială reprezintă ansamblul de cerințe indispensabile fiecărei persoane pentru asigurarea condițiilor strict necesare de viață, în vederea asigurării participării sociale sau, după caz, a integrării sociale;

x) nevoia specială reprezintă ansamblul de cerințe indispensabile pentru asigurarea integrării sociale a persoanelor care, din cauza afecțiunilor de sănătate, genetice sau dobândite pe parcursul vieții, prezintă o dizabilitate, precum și a persoanelor care, din diverse motive de natură socială, sunt dezavantajate în dezvoltarea personală;

y) planul individualizat de asistență și îngrijire este documentul elaborat de o echipă multidisciplinară cu participarea beneficiarului/reprezentantului său legal, în care sunt precizate serviciile furnizate beneficiarului;

z) persoanele fără adăpost reprezintă o categorie socială formată din persoane singure ori familii care, din motive singulare sau cumulate de ordin social, medical, financiar-economic, juridic ori din cauza unor situații de forță majoră, trăiesc în stradă, locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuți, se află în incapacitate de a susține o locuință în regim de închiriere ori sunt în risc de evacuare, se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de 2 luni, să fie externate, respectiv eliberate și nu au domiciliu ori reședință;

aa) *** Abrogată ~

bb) *** Abrogată

cc) procesul de incluziune socială reprezintă ansamblul de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării-comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, destinate combaterii excluziunii sociale și asigurării participării active a persoanelor la toate aspectele economice, sociale, culturale și politice ale societății;

dd) procesul de integrare socială reprezintă interacțiunea dintre individ sau grup și mediul social, prin intermediul căreia se realizează un echilibru funcțional al părților;

ee) protecția socială se definește în contextul principiilor, valorilor și tradițiilor ce guvernează relațiile sociale dintre indivizi, grupuri, comunități și instituții în statele Uniunii Europene și reprezintă un ansamblu de măsuri și acțiuni care au ca scop asigurarea unui anumit nivel de bunăstare și securitate socială pentru întreaga populație și în mod special pentru anumite grupuri sociale. Protecția socială cuprinde două componente de bază: asigurările sociale în sistem contributiv și asistența socială noncontributivă;

ff) protecția specială a copilului se definește ca fiind ansamblul de beneficii de asistență socială și servicii sociale, precum și programe, măsuri și acțiuni complementare destinate îngrijirii și dezvoltării copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților ori a copilului care nu poate fi lăsat în grija acestora, în vederea protejării intereselor sale;

gg) reședința reprezintă adresa la care persoana fizică declară că are locuința secundară, alta decât cea de domiciliu;

hh) sărăcia reprezintă starea unei/unui persoane/familii/grup/comunități manifestată prin lipsa resurselor strict necesare cumpărării bunurilor și serviciilor considerate a asigura nivelul minim de trai într-o anumită perioadă de timp, raportat la condițiile socioeconomice ale societății. Pragul de sărăcie reprezintă cuantificarea resurselor, iar standardele utilizate pentru stabilirea acestuia sunt influențate de nivelul general al costului vieții, precum și de specificul politicilor sociale adoptate;

ii) *serviciile comunitare sunt serviciile sociale de interes local, organizate într-o unitate administrativ-teritorială la nivel de comună, oraș, municipiu, adresate exclusiv cetățenilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă;*

ii¹) *serviciul de asistență socială de urgență este serviciul de asistență socială interinstituțional, organizat pe baza protocoalelor de colaborare încheiate între unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale și instituțiile publice deconcentrate ale ministerelor și furnizori publici sau privați de servicii sociale prin care se asigură informarea, consilierea de urgență sau intervenția de urgență în afara programului de lucru al serviciilor publice de asistență socială, precum și în zilele libere și în timpul sărbătorilor legale pentru situațiile de urgență care nu pot aștepta până la prima zi lucrătoare; autoritățile publice asigură asistența socială de urgență în următoarele situații: copil abuzat, neglijat, găsit, persoană vârstnică abuzată, neglijată, abandonată, persoane cu dizabilități, victimă a violenței domestice, victime ale infracțiunii; serviciul de asistență socială de urgență include și liniile telefonice de urgență pentru victimele violenței domestice, victimele violenței sexuale, victimele traficului de persoane și*

victimele infracțiunilor, indiferent de natura infracțiunii, telefonul copilului și telefonul vârstnicului;

jj) situația de dificultate este situația în care se află o persoană care, la un moment dat, pe parcursul ciclului de viață, din cauze socioeconomice, de sănătate și/sau care rezultă din mediul social de viață dezavantajat, și-a pierdut sau limitat propriile capacități de integrare socială; în situația de dificultate se pot afla familii, grupuri de persoane și comunități, ca urmare a afectării majorității membrilor lor;

kk) societatea civilă este formată din persoane asociate sub diferite forme, pe baza unor interese comune, și care își dedică timpul, cunoștințele și experiența pentru a-și promova și apăra drepturile și interesele; formele asociative pot fi, în principal, asociații și fundații, organizații sindicale și patronale, organizații culturale și de cult, precum și grupuri comunitare informale;

ll) *standardul de cost este costul minim aferent cheltuielilor anuale necesare implementării etapelor obligatorii ale procesului de acordare a serviciilor sociale, cu respectarea standardelor minime de calitate, calculat pentru un beneficiar, pe tipuri de servicii sociale. În legislația în vigoare se utilizează ca termen echivalent standardul minim de cost;*

mm) standardul minim de calitate este un set de criterii aprobate prin acte normative obligatorii la nivel național a căror aplicare asigură un nivel minim acceptabil de performanță al procesului de furnizare a serviciilor sociale;

nn) structurile comunitare consultative reprezintă asocierea formală sau informală a unor oameni de afaceri locali, preoți, cadre didactice, medici, consilieri locali, polițiști, alți membri ai comunității, în vederea sprijinirii autorităților administrației publice locale și furnizorilor de servicii sociale în soluționarea nevoilor de servicii sociale ale comunității;

nn¹) tehnicianul asistență socială este persoana care deține certificat de calificare, de nivel 4 și care sprijină asistentul social și își desfășoară activitatea în coordonarea acestuia;

nn²) teleasistența socială reprezintă modalitatea de acordare a asistenței sociale prin folosirea oricărui dispozitiv electronic de tip telefon, calculator, tabletă, smartphone sau în format electronic de tip internet, text, video și e-mail sau prin orice alt mijloc electronic de comunicare, cu respectarea codului de etică și a codului de bună practică al asistentului social);*

oo) testarea mijloacelor de existență a potențialilor beneficiari de servicii sociale reprezintă procedura de evaluare a veniturilor realizate și a bunurilor mobile și imobile deținute de persoană sau familie, necesare acoperirii nevoilor de consum ale acestora;

pp) venitul reprezintă totalitatea sumelor pe care persoana sau membrii familiei le realizează/primesc ca urmare a unei activități salarizate, independente sau agricole, așa cum sunt acestea definite de Codul fiscal, din valorificarea, folosirea, cedarea unor bunuri aflate în proprietate, precum și cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de șomaj, asistență socială, obligații legale de întreținere, alte indemnizații, alocații și ajutoare cu caracter permanent ori creanțe legale;

qq) victima traficului de persoane reprezintă persoana fizică, subiect pasiv al faptelor de amenințare, violență sau al altor forme de constrângere, răpire, fraudă, înșelăciune și abuz de autoritate, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parte vătămată;

rr) violența în familie se referă la orice acțiune fizică sau verbală, săvârșită cu intenție de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material;

ss) *pachetul minim de asistență socială reprezintă activitățile desfășurate de către serviciul public de asistență socială din comune, orașe, municipii și sectoarele municipiului București, prin care se asigură cel puțin activități de informare și consiliere, identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor și familiilor aflate în situații de risc, în vederea realizării de acțiuni și măsuri cu caracter preventiv, stabilirea planului de intervenție în vederea acordării beneficiilor de asistență socială și serviciilor sociale ca*

măsură de asistență socială, măsuri și acțiuni de conștientizare privind riscurile sociale, măsuri și acțiuni de urgență în vederea reducerii efectelor situațiilor de criză, măsuri și acțiuni de sprijin în vederea menținerii în comunitate a persoanelor în dificultate, activități și servicii de consiliere, măsuri și acțiuni care au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială, dezvoltarea de programe de dezvoltare comunitară, prevenirea oricărei forme de dependență prin acțiuni de identificare, ajutor, susținere, informare, consiliere, asigurarea referirii beneficiarului către alte servicii sociale sau alte servicii de interes public general, gestionarea activă a procedurilor de conlucrare cu serviciile educaționale, medicale, de locuire, ocupare și altele asemenea, precum și alte măsuri prevăzute în legile speciale;

șș) urgența socială se referă la situațiile de risc în care se pot afla persoane aparținând unor grupuri vulnerabile care necesită intervenție imediată, constând în adăpost, alimente, îmbrăcăminte, îngrijire medicală sau medico-legală, terapie/consiliere psihologică, acces la servicii de suport pentru persoanele victime ale abuzului, neglijenței, abandonului, infracțiunii; declanșatorul situației de urgență poate fi o situație de calamitate naturală, accidente, incendii, ori acțiuni și comportamente umane violente, cu consecințe traumatizante asupra victimelor; mecanismul de intervenție în situația de urgență socială presupune intervenția coordonată și rapidă, pe o durată determinată de timp, a tuturor actorilor publici și privați cu rol în domeniul social și medico-social, sanitar sau al protecției civile.

*) Conform art. XI din Legea nr. 100/2024 (#M10), Colegiul Național al Asistenților Sociali din România elaborează Codul de bună practică și Codul etic în teleasistență socială și pentru activitatea de coordonare a tehnicianului asistență socială, care se aprobă prin hotărâre a Congresului național al Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, în termen de 2 ani de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL II

Sistemul de beneficii de asistență socială

SECȚIUNEA 1

Definirea și clasificarea beneficiilor de asistență socială

ART. 7

Beneficiile de asistență socială reprezintă o formă de suplimentare sau de substituire a veniturilor individuale/familiale obținute din muncă, în vederea asigurării unui nivel de trai minimal, precum și o formă de sprijin în scopul promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții anumitor categorii de persoane ale căror drepturi sociale sunt prevăzute expres de lege.

ART. 8

(1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de condițiile de eligibilitate, se clasifică astfel:

a) beneficii de asistență socială selective, bazate pe testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei;

b) beneficii de asistență socială universale, acordate fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei;

c) beneficii de asistență socială categoriale, acordate pentru anumite categorii de beneficiari, cu sau fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure ori familiei.

(2) Testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei, prevăzută la alin. (1) lit. a), are în vedere:

a) evaluarea veniturilor bănești reprezentate de toate veniturile realizate în țară sau în afara graniței țării, inclusiv cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat,

asigurări de șomaj, obligații legale de întreținere, indemnizații, alocații, ajutoare cu caracter permanent, alte creanțe legale;

b) evaluarea bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință.

(3) În funcție de scopul și natura lor, beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) lit. a) și, după caz, lit. c) se acordă fie doar în baza evaluării veniturilor bănești, fie în baza evaluării cumulate a veniturilor bănești, a bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință.

ART. 9

(1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de scopul lor, se clasifică astfel:

a) beneficii de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială;

b) beneficii de asistență socială pentru susținerea copilului și familiei;

c) beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale;

d) beneficii de asistență socială pentru situații deosebite.

(2) Beneficiile de asistență socială se acordă în bani sau în natură și cuprind alocații, indemnizații, ajutoare sociale și facilități.

(3) Facilitățile prevăzute la alin. (2) se acordă pentru anumite categorii de beneficiari și pot fi:

a) facilități reprezentate de asigurarea plății unor contribuții de asigurări sociale și/sau asimilarea unor perioade de contribuție;

b) facilități de acces la mediul fizic, informațional și comunicațional.

(4) Facilitățile prevăzute la alin. (3) pot fi completate de facilități fiscale, acordate în condițiile legii.

(5) Beneficiile de asistență socială în natură prevăzute la alin. (2) pot fi ajutoare materiale constând în bunuri de folosință personală sau îndelungată și alimentare, acordate individual ori în cadrul unor programe destinate facilitării accesului la educație, sănătate și ocupare.

(6) În situația în care persoanele cărora li se acordă beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) se încadrează/se reîncadrează în muncă, își reiau activitatea profesională sau încep o activitate pe cont propriu, acestea pot beneficia, după caz, în condițiile prevăzute de legile speciale, de:

a) majorări ale beneficiului de asistență socială acordat, dacă se încadrează în condițiile de eligibilitate;

b) prelungirea perioadei de acordare a beneficiului de asistență socială cu maximum 3 luni, începând cu luna încadrării în muncă;

c) stimulente pentru suplinirea unor servicii sociale;

d) alte drepturi prevăzute de lege.

(7) Refuzul unui loc de muncă, al participării la cursuri de formare/calificare/recalificare sau la alte măsuri active prevăzute de lege poate conduce, în condițiile prevăzute de legile speciale, la diminuarea cuantumului beneficiului de asistență socială sau la încetarea acestuia și interdicția de acordare a unui nou beneficiu de asistență socială pe o perioadă de timp determinată.

(8) Angajatorii care încadrează în muncă persoane cărora li se acordă beneficii de asistență socială pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale sau de altă natură.

(9) *Beneficiile de asistență socială finanțate din bugetul de stat și, după caz, din bugetele locale pot fi acordate sub rezerva achitării de către beneficiar a obligațiilor de plată față de bugetul local și pot fi executate silit doar în condițiile prevăzute de actele normative care le instituie și numai în cazurile expres prevăzute de acestea.*

ART. 10

(1) În funcție de beneficiarul acestora, beneficiile de asistență socială pot avea:

a) caracter individual, acordate persoanei singure, unuia sau mai multor membri din familie a căror nevoie identificată constituie o situație particulară și necesită intervenție individualizată;

b) caracter familial, acordate pentru creșterea calității vieții în familie și menținerea unui mediu familial propice realizării funcțiilor de bază ale acesteia.

(2) În funcție de bugetul din care acestea sunt susținute, beneficiile de asistență socială pot fi:

a) cu caracter general, susținute de la bugetul de stat și reglementate prin legislație specială, respectiv acte normative emise de Guvern sau Parlament;

b) cu caracter comunitar, susținute din bugetele locale și reglementate prin hotărâri ale consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

SECȚIUNEA a 2-a Categoriile de beneficii de asistență socială

ART. 11

Beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială se acordă pe perioade determinate de timp sau pentru situații punctuale și pot cuprinde următoarele categorii principale:

a) ajutoare sociale susținute din bugetul de stat, acordate focalizat, pentru categoriile de populație aflate în risc de sărăcie;

b) ajutoare sociale comunitare susținute din bugetele locale, acordate focalizat, ca măsuri individuale de suport pentru depășirea unor situații de dificultate temporară;

c) ajutoare de urgență susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, acordate pentru situații datorate calamităților naturale, incendiilor, accidentelor etc.;

d) burse sociale și ajutoare financiare pentru facilitarea accesului la educație, susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale;

e) ajutoare în natură, alimentare și materiale, inclusiv cele acordate în cadrul programelor de sprijin educațional pentru copiii și tinerii proveniți din familii defavorizate, susținute din bugetul de stat și/sau bugetele locale, cum ar fi programe pentru suplimente alimentare, rechizite și alte materiale necesare în procesul de educație;

f) ajutorul acordat din bugetul de stat pentru refugiați, precum și persoanelor care au obținut protecție subsidiară în România, în condițiile prevăzute de lege;

g) facilități privind utilizarea mijloacelor de transport în comun, accesul la comunicare și informare, precum și alte facilități prevăzute de lege.

ART. 12

Beneficiile pentru susținerea copilului și a familiei au în vedere nașterea, educația și întreținerea copiilor și cuprind următoarele categorii principale:

a) alocații pentru copii;

b) alocații pentru copiii lipsiți, temporar sau permanent, de ocrotirea părinților;

c) indemnizații pentru creșterea copiilor;

d) facilități, în condițiile legii.

ART. 13

(1) Beneficiile de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale se acordă atât pentru asigurarea nevoilor de bază ale vieții, cât și în scopul promovării și garantării exercitării de către acestea a drepturilor și libertăților fundamentale și participării depline la viața societății.

(2) Principalele categorii de beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale sunt următoarele:

a) alocații pentru persoanele cu dizabilități;

b) indemnizații de îngrijire;

c) facilități, în condițiile legii.

ART. 14

Nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială, precum și modalitatea de actualizare a acestora se stabilesc prin actele normative care instituie dreptul, potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).

SECȚIUNEA a 3-a
Administrarea beneficiilor de asistență socială

ART. 15

(1) Statul acordă beneficiile de asistență socială prin autoritățile administrației publice centrale sau locale, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare în domeniu.

(2) Beneficiile de asistență socială acordate de autoritățile administrației publice centrale, direct sau prin instituțiile aflate în subordinea acestora, se stabilesc în bani sau în natură și reprezintă măsuri financiare destinate asigurării unui standard minim de viață, susținerii familiei și copilului, promovării și garantării exercitării de către persoanele cu nevoi speciale a drepturilor și libertăților fundamentale.

(3) Beneficiile de asistență socială acordate de autoritățile administrației publice locale se stabilesc în bani sau în natură și sunt măsuri complementare celor prevăzute la alin. (2), susținute din bugetele locale.

ART. 16

(1) *Dreptul la beneficii de asistență socială se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptățite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptățite ori din oficiu, în condițiile reglementate prin legile speciale.*

(2) Cererea este formularul tipizat care conține date privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia, bunurile deținute, date referitoare la situația educațională și profesională a acestora, precum și informații referitoare la nevoile speciale și situațiile particulare în care aceștia se află.

(3) *Cererea este însoțită de documentele doveditoare privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singură, precum și de orice alte documente privind situația membrilor familiei, prevăzute de lege.*

(4) *Pentru solicitarea beneficiilor de asistență socială finanțate din bugetul de stat se utilizează formulare de cerere care se stabilesc prin legile speciale emise potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).*

(5) Pentru beneficiile de asistență socială acordate din bugetele locale, autoritățile administrației publice locale utilizează formulare de cerere aprobate prin hotărâri ale consiliilor locale.

ART. 17

(1) Cererea, însoțită de documentele justificative, se depune și se înregistrează la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază teritorială domiciliază, își are reședința sau, după caz, locuiește/trăiește familia ori persoana singură care solicită unul sau mai multe beneficii de asistență socială.

(2) *Pentru beneficiile de asistență socială plătite din bugetul de stat, cererea prevăzută la alin. (1) se transmite până la data de 5 a lunii următoare, pentru luna anterioară, la structura sau, după caz, la serviciul deconcentrat din subordinea plătitorului dreptului. Modalitatea de transmitere se stabilește prin legile speciale emise potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).*

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor de eligibilitate se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, în funcție de tipul și natura beneficiului de asistență socială, pe baza documentelor doveditoare ce însoțesc cererea, a informațiilor furnizate de celelalte baze de date deținute de autorități ale administrației publice centrale și locale, precum și a altor proceduri stabilite de lege.

(4) *În vederea solicitării și acordării beneficiilor de asistență socială se implementează sistemul informatic integrat care asigură atât primirea electronică a cererilor, cât și verificarea datelor înscrise în cerere, precum și a altor informații referitoare la solicitant și la situația socioeconomică a acestuia.*

(5) *** Abrogat

(6) *Verificarea prevăzută la alin. (3) are în vedere atât respectarea condițiilor de eligibilitate, cât și determinarea situațiilor de dificultate ori a nevoilor sociale ale*

membrilor familiei/persoanei singure și poate constitui parte a evaluării inițiale prevăzute la art. 46 lit. a).

ART. 18

(1) Soluționarea cererii privind acordarea dreptului se face prin actul administrativ emis de autoritatea administrației publice centrale sau locale.

(2) Verificarea îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de acordare a dreptului se realizează pe baza actelor doveditoare și a informațiilor și procedurilor prevăzute la art. 17 alin. (3).

(3) În situația în care sunt îndeplinite condițiile legale, dreptul la beneficiile de asistență socială se acordă începând cu luna următoare depunerii cererii.

(4) Încetarea dreptului se face începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate.

(5) Procedura de înregistrare și soluționare a cererii de acordare a beneficiilor de asistență socială se reglementează prin legi speciale.

ART. 19

Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice furnizează, fără plată, autorităților administrației publice centrale sau locale care asigură beneficiile de asistență socială, date și informații din bazele de date deținute, gestionate sau administrate, necesare pentru realizarea verificărilor prevăzute la art. 17 alin. (3) și art. 18 alin. (2).

ART. 20

(1) Plata beneficiilor de asistență socială se poate efectua, în funcție de specificul acestora și opțiunea titularului, prin mandat poștal, în cont bancar sau prin altă formă de plată, conform legii.

(2) Plata beneficiilor de asistență socială se poate efectua și sub forma tichetelor sociale. Modalitatea de acordare a tichetelor sociale se stabilește, în funcție de bugetul din care se suportă beneficiul, fie prin legile speciale, fie prin hotărâri ale consiliilor județene ori consiliilor locale.

(3) Plata beneficiilor de asistență socială se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară, cu excepția situațiilor în care legea specială prevede altfel.

(4) În cazul achitării drepturilor de beneficii de asistență socială prin mandat poștal sau în cont bancar, ordonatorii principali de credite, ordonatorii secundari/terțiari de credite sau persoanele delegate să îndeplinească această atribuție încheie la nivel național, respectiv local, convenții/contracte cu furnizorul de servicii sociale cu respectarea prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 21

(1) Pentru achitarea drepturilor se stabilește un comision de transmitere.

(2) În cazul achitării drepturilor în cont bancar, comisionul prevăzut la alin. (1) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit prin negociere, între autoritățile administrației publice centrale sau, după caz, locale și unitățile bancare.

(3) În cazul achitării drepturilor prin mandat poștal, comisionul de transmitere prevăzut la alin. (1) se stabilește prin legea bugetară anuală.

(4) Condițiile de plată și fluxul financiar al plăților se stabilesc prin convenția/contractul încheiată/încheiat între părți.

SECȚIUNEA a 4-a

Noțiuni specifice sistemului de beneficii de asistență socială

ART. 22

(1) Prin familie se înțelege soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, care au domiciliul ori reședința comună înscrisă în actele de identitate și care gospodăresc împreună.

(2) Se consideră familie și frații fără copii, care gospodăresc împreună și au domiciliul sau reședința comună, separat de domiciliul ori reședința părinților.

(3) Se asimilează termenului familie, bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună, dacă aceasta se consemnează în ancheta socială.

(4) Familia extinsă desemnează copilul, părinții și rudele acestuia până la gradul IV inclusiv.

(5) Termenul familie monoparentală desemnează familia formată din persoana singură și copilul/copiii aflați în întreținere și care locuiesc împreună cu aceasta.

(6) Prin persoană singură, se înțelege persoana care se află în una dintre următoarele situații:

a) este necăsătorită;

b) este văduvă;

c) este divorțată;

d) al cărei soț/soție este declarat/declarată dispărut/dispărută prin hotărâre judecătorească;

e) al cărei soț/soție este arestat/arestată preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate și nu participă la întreținerea copiilor;

f) nu a împlinit vârsta de 18 ani și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e);

g) a fost numită tutore sau i s-au încredințat ori dat în plasament unul sau mai mulți copii și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e).

(7) Prin termenul copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii.

ART. 23

(1) Reprezentantul familiei este membrul familiei care are capacitate deplină de exercițiu a drepturilor civile și care solicită, în numele familiei, acordarea drepturilor la beneficii de asistență socială. Reprezentantul familiei se stabilește de către soți sau, în caz de neînțelegere între aceștia, de către autoritatea tutelară.

(2) În cazul familiei monoparentale, reprezentantul familiei este persoana singură.

(3) În cazul persoanei singure care are copii în întreținere și nu a împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul familiei este persoana singură, dacă are capacitate deplină de exercițiu sau, după caz, reprezentantul legal/ocrotitorul legal al acesteia.

(4) Reprezentantul legal este persoana desemnată, în condițiile legii, să reprezinte interesul persoanei lipsite de capacitate deplină de exercițiu a drepturilor civile sau al persoanei lipsite de discernământ.

(5) Reprezentantul legal al copilului este părintele sau persoana desemnată potrivit legii să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil.

ART. 24

(1) Prin locuința de domiciliu sau reședință se înțelege construcția aflată în proprietate personală ori închiriată sau asupra căreia exercită un drept de folosință în condițiile legii, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, formată din una sau mai multe camere, care acoperă condițiile minimale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă ale persoanei singure sau familiei, conform anexei nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Se asimilează locuinței de domiciliu sau reședinței și locuința de necesitate, precum și locuința socială, astfel cum sunt acestea definite potrivit prevederilor Legii nr. 114/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prin locuință cu condiții improprie se înțelege locuința improvizată sau construcția cu destinație de locuință care nu îndeplinește cerințele minimale prevăzute la lit. A din anexa nr. 1 la Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin persoană fără locuință se înțelege persoana care nu are stabilit un domiciliu sau o reședință, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, nu deține o locuință principală sau, după caz, o locuință secundară.

ART. 25 *** Abrogat ~

ART. 26

(1) Titularul beneficiilor de asistență socială este persoana îndreptățită sau, după caz, reprezentantul familiei.

(2) Pentru beneficiile de asistență socială care au caracter familial, beneficiarul este familia.

(3) Pentru beneficiile de asistență socială care au caracter individual, beneficiarul este persoana îndreptățită.

CAPITOLUL III

Sistemul de servicii sociale

SECȚIUNEA 1

Definirea și clasificarea serviciilor sociale

ART. 27

(1) Serviciile sociale reprezintă activitatea sau ansamblul de activități realizate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum și celor speciale, individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii situațiilor de dificultate, prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială, promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții.

(2) Serviciile sociale sunt servicii de interes general și se organizează în forme/structuri diverse, în funcție de specificul activității/activităților derulate și de nevoile particulare ale fiecărei categorii de beneficiari.

ART. 28

(1) Serviciile sociale au caracter proactiv și presupun o abordare integrată a nevoilor persoanei, în relație cu situația socioeconomică, starea de sănătate, nivelul de educație și mediul social de viață al acesteia.

(2) Pornind de la nevoile fiecărei persoane, serviciile sociale pot avea o adresabilitate mai largă, la nivel de grup sau comunitate.

(3) Pentru realizarea unor acțiuni sociale coerente, unitare și eficiente în beneficiul persoanei, serviciile sociale se pot organiza și acorda în sistem integrat cu serviciile de ocupare, de sănătate, de educație, precum și cu alte servicii sociale de interes general, după caz.

ART. 29

Clasificarea serviciilor sociale are la bază următoarele criterii:

- a) scopul serviciului;
- b) categoriile de beneficiari cărora li se adresează;
- c) regimul de asistare, respectiv regimul rezidențial sau nerezidențial;
- d) locul de acordare;
- e) regimul juridic al furnizorului de servicii sociale;
- f) regimul de acordare.

ART. 30

(1) După scopul lor, serviciile sociale pot fi clasificate în: servicii de asistență și suport pentru asigurarea nevoilor de bază ale persoanei, servicii de îngrijire personală, de recuperare/reabilitare, de inserție/reinserție socială etc.

(2) După categoriile de beneficiari, serviciile sociale pot fi clasificate în servicii sociale destinate copilului și/sau familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor cu diferite adicții, respectiv consum de alcool, droguri, alte substanțe toxice, internet, jocuri de noroc etc., victimelor traficului de persoane, persoanelor private de libertate, persoanelor sancționate cu măsură educativă sau pedeapsă neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probațiune, persoanelor cu afecțiuni psihice, persoanelor din comunități izolate, șomerilor de lungă durată, precum și servicii sociale de suport pentru aparținătorii beneficiarilor.

(3) După regimul de asistare, serviciile sociale se clasifică în:

a) *servicii cu cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată: centre rezidențiale, locuințe protejate, adăposturi de noapte sau alte categorii de centre cu cazare stabilite în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;*

b) *servicii fără cazare: centre de zi, centre și/sau unități de îngrijire la domiciliu, cantine sociale, servicii mobile de acordare a hranei, ambulanța socială etc.*

(4) După locul de acordare, serviciile sociale se asigură:

a) *în locuința de domiciliu sau reședință a beneficiarului, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 24;*

b) *în centre de zi;*

c) *în centre rezidențiale;*

c¹) **** Abrogată ~*

d) *la domiciliul persoanei care acordă serviciul;*

e) *în comunitate.*

(5) După regimul juridic al furnizorului, serviciile sociale pot fi organizate ca structuri publice sau private.

(6) După regimul de acordare serviciile se acordă în regim normal și regim special:

a) *servicii acordate în regim de accesare, contractare și documentare uzuale;*

b) *servicii acordate în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocrație redusă și un set de servicii sociale, care vor fi accesate de beneficiari doar în condițiile păstrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, persoane care practică prostituția, victimele violenței în familie, victime ale traficului de persoane. Serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii;*

c) *categoria serviciilor acordate în regim special este reglementată prin lege specială.*

ART. 31 **** Abrogat ~*

ART. 32 **** Abrogat*

ART. 33 **** Abrogat*

ART. 34

Categoriile și tipurile de servicii sociale, activitățile principale aferente fiecărui tip de serviciu social, precum și regulamentele-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale se stabilesc prin Nomenclatorul serviciilor sociale, elaborat cu respectarea Clasificării activităților din economia națională (CAEN) și aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.*

#CIN

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale.*

Conform art. X alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (#M10), în termen de 120 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse elaborează proiectul de hotărâre a Guvernului pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015, potrivit modificărilor și completărilor aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10).

SECȚIUNEA a 2-a
Beneficiarii și furnizorii de servicii sociale

ART. 35*

(1) Beneficiază de servicii sociale persoanele și familiile aflate în situații de dificultate, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 4.

(2) Grupurile și comunitățile aflate în situații de dificultate beneficiază de servicii sociale, în cadrul programelor de acțiune comunitară destinate prevenirii și combaterii riscului de marginalizare și excluziune socială, aprobate prin hotărâri ale consiliilor județene/locale.

(3) *Responsabilitatea inițierii programelor de acțiune comunitară destinate prevenirii și combaterii riscului de marginalizare și excluziune socială și a acordării serviciilor sociale prevăzute la art. 56 alin. (1) revine autorității administrației publice locale, la propunerea asistentului social din cadrul serviciului public de asistență socială.*

#CIN

** Conform art. IX alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), în vederea implementării prevederilor art. 35 alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), în termen de 6 luni de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], serviciul public de asistență socială, prin asistenții sociali, prezintă în fața consiliului local un raport privind evaluarea nevoilor sociale ale comunității și un proiect al planului de acțiuni comunitare pentru combaterea sărăciei și excluziunii sociale, care conține, obligatoriu, propuneri pentru organizarea de servicii sociale care au drept scop combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială.*

Conform art. IX alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (#M10), modelul-cadru al planului de acțiuni comunitare pentru combaterea sărăciei și excluziunii sociale, prevăzut la art. IX alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, în termen de 90 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)].

ART. 36

(1) Orice persoană dependentă are dreptul la servicii de îngrijire personală, acordate în funcție de nevoile individuale de ajutor, situația familială, socioeconomică și mediul personal de viață.

(2) Beneficiarii serviciilor de îngrijire personală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilități și bolnavii cronici.

ART. 36^{^1}

(1) *Beneficiarii de servicii sociale au următoarele drepturi:*

- a) să li se respecte drepturile și libertățile fundamentale, fără discriminare;*
- b) să fie informați asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale;*
- c) să li se comunice, în limbaj simplu, informații accesibile privind drepturile fundamentale și măsurile legale de protecție, precum și informații privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru a le obține;*
- d) să participe la procesul de luare a deciziilor cu privire la furnizarea serviciilor sociale;*
- e) să li se asigure păstrarea confidențialității asupra informațiilor furnizate și primite;*
- f) să li se asigure continuitatea serviciilor sociale furnizate, atât timp cât se mențin condițiile care au generat situația de dificultate;*
- g) să fie protejați de lege atât ei, cât și bunurile lor, atunci când nu au capacitate de decizie, chiar dacă sunt îngrijiți în familie sau într-o instituție;*
- h) să li se respecte demnitatea și intimitatea;*
- i) să participe la luarea deciziilor privind intervenția socială, putând alege variante de intervenții, dacă acestea există;*
- j) să participe la evaluarea serviciilor sociale primite;*

k) să participe în organismele de reprezentare ale furnizorilor de servicii sociale.

(2) Acordul persoanei beneficiare pentru divulgarea informațiilor confidențiale se asumă numai în formă scrisă.

(3) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații:

a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres;

b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social;

c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică, psihică, senzorială ori juridică de a-și da consimțământul.

(4) Prelucrarea datelor persoanelor beneficiare de servicii sociale, de către toate entitățile implicate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale, se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

ART. 36²

Beneficiarii de servicii sociale au următoarele obligații:

a) să furnizeze informații corecte cu privire la identitate, situație familială, socială, medicală și economică;

b) să participe la procesul de furnizare a serviciilor sociale;

c) să contribuie, în conformitate cu legislația în vigoare, la plata serviciilor sociale furnizate, în funcție de tipul serviciului și de situația lor materială;

d) să comunice orice modificare intervenită în legătură cu situația lor personală;

e) să respecte regulamentul de organizare și funcționare a serviciului social.

ART. 37

(1) Furnizorii de servicii sociale sunt:

a) persoane juridice de drept public, care au atribuții stabilite prin lege privind acordarea serviciilor sociale;

b) persoane fizice sau juridice de drept privat, cu sau fără scop lucrativ, care au prevăzută în actul de înființare/statut acordarea de servicii sociale așa cum sunt clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale prevăzut la art. 34.

(2) Furnizorii de servicii sociale prevăzuți la alin. (1) pot fi:

a) serviciile publice de asistență socială cu personalitate juridică;

b) unitatea administrativ-teritorială, prin primărie, pentru serviciile publice de asistență socială organizate ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului;

c) asociațiile de dezvoltare intercomunitară înființate de mai multe unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale în vederea furnizării în comun a serviciilor publice de asistență socială și/sau a serviciilor sociale;

d) structuri specializate ale administrației publice centrale;

e) asociațiile, fundațiile și federațiile;

f) cultele recunoscute în România;

g) formele de exercitare independentă, în condiții de liberă practică, a profesiei de asistent social, prevăzute la art. 9 din Legea nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;

h) operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condițiile legii, cu excepția celor prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. a) și c), la art. 77, precum și a celor prevăzute la art. 83.

(3) Toți furnizorii de servicii sociale, atât publici, cât și privați, sunt obligați să respecte prevederile legale aplicabile serviciilor sociale furnizate.

ART. 38

(1) Pentru a acorda servicii sociale pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, indiferent de forma lor juridică, trebuie acreditați în condițiile legii.

(2) Serviciile sociale, indiferent dacă sunt acordate de furnizori de servicii sociale publici sau privați, pot funcționa pe teritoriul României numai dacă sunt licențiate în condițiile legii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), serviciile publice de asistență socială acreditate pot derula activitățile cuprinse în pachetul minim de asistență socială, fără deținerea licenței de funcționare pentru acest tip de serviciu, pe durată nedeterminată, cu respectarea cerințelor referitoare la existența personalului de specialitate.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), formele de exercitare independentă ale profesiei de asistent social pot derula activități de identificare, evaluare și elaborare a planului de intervenție, pe durată nedeterminată, fără deținerea licenței de funcționare.

(5) Sunt exceptate de la obligația deținerii licenței de funcționare serviciile sociale cu caracter secundar sau auxiliar, acordate în cadrul altor servicii de interes public, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, prevăzute la art. 53 alin. (2).

(6) Pentru respectarea principiului complementarității și al abordării integrate, în situația prevăzută la alin. (5), în actele normative prin care se reglementează funcționarea acestor servicii sociale și/sau asigurarea calității în prestarea lor sunt incluse prevederi pentru asigurarea caracterului integrat al acestora, respectiv:

- a) angajarea/contractarea asistentului social, ca personal auxiliar;
- b) comunicarea/încheierea de protocoale cu serviciul public de asistență socială.

SECȚIUNEA a 3-a Organizarea și administrarea serviciilor sociale

ART. 39

Responsabilitatea dezvoltării, administrării și acordării serviciilor sociale este partajată astfel:

a) elaborarea politicilor publice, programelor și strategiilor naționale în domeniu, reglementarea, coordonarea și controlul aplicării lor, precum și evaluarea și monitorizarea calității serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice centrale;

b) organizarea, administrarea și acordarea serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, atribuții ce pot fi contractate către sectorul neguvernamental, instituțiile de cult, alte persoane fizice și juridice de drept public sau privat, în condițiile legii;

c) finanțarea serviciilor sociale în condițiile legii este în responsabilitatea autorităților administrației publice locale și se asigură din veniturile proprii ale bugetului local, din bugetul de stat, precum și din alte surse.

ART. 40*

(1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează la nivelul comunității.

(2) Furnizarea serviciilor sociale are la bază planul de intervenție realizat în baza evaluării inițiale a nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup.

(3) Serviciile publice de asistență socială asigură activitățile prevăzute la alin. (2) prin asistenții sociali angajați în structurile proprii sau, în lipsa acestora, pot achiziționa serviciile acordate de asistenții sociali înregistrați cu cabinete individuale sau societăți civile profesionale de asistență socială, în baza unui contract de prestări servicii încheiat cu respectarea legislației privind achizițiile publice.

(4) În situația în care, din cauze obiective, nu se pot angaja asistenți sociali sau nu se pot achiziționa serviciile acestora, serviciile publice de asistență socială pot angaja tehnicieni asistență socială pentru realizarea activităților de identificare și, după caz, pentru participarea la evaluarea nevoilor persoanelor care solicită acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), serviciul public de asistență socială va continua permanent demersurile de angajare sau contractare a unui asistent social.

(6) Activitatea tehnicianului asistență socială este coordonată de asistentul social și acoperă activitățile specifice ocupației prevăzute în standardul ocupațional, în principal:

a) oferă informații despre serviciul de asistență socială comunitară și despre alte servicii de interes public necesare pentru soluționarea situațiilor de dificultate și asistă beneficiarul în procesul de accesare a acestora;

b) administrează și implementează programe de asistență socială și servicii comunitare și asistă persoanele pentru rezolvarea problemelor personale și sociale, inclusiv prin însoțirea acestora la întâlnirea cu alți specialiști sau servicii;

c) participă la realizarea evaluării prin analizarea, verificarea, inclusiv prin activitate în teren, obținerea de documente și informații necesare asistentului social în realizarea diagnozei sociale;

d) acționează ca persoană de contact pentru beneficiari și membrii familiei acestora, în lipsa asistentului social;

e) participă, după caz, sub coordonarea/împreună cu asistentul social la intervenții care presupun punerea în aplicare a măsurilor de urgență pentru asigurarea siguranței persoanelor vulnerabile;

f) întocmește rapoarte de vizită, de întâlnire, completează fișe de observație, note telefonice, sinteze și analize necesare în activitatea de monitorizare și raportare.

(7) Furnizorii publici de servicii sociale pot asigura coordonarea tehnicianului asistență socială de către asistentul social, în funcție de resursele de care dispun, prin una din următoarele forme/opțiuni:

a) prin încheierea de contracte de prestări de servicii pentru activitatea de coordonare, în condițiile legii;

b) de către un asistent social angajat sau contractat în cadrul acordurilor de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale, la nivelul structurilor județene cu personalitate juridică ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale recunoscute ca fiind de utilitate publică sau prin asociații de dezvoltare intercomunitară înființate potrivit legii, cu respectarea modelului-cadru al Acordului de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice nr. 232/2.477/2010;

c) de către un asistent social din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, în cadrul contractelor de parteneriat pentru cofinanțarea serviciilor sociale care funcționează în mediul rural și în localități defavorizate.

(8) Obiectul-cadru al contractului de prestări de servicii pentru activitățile realizate de către asistenții sociali prin formele independente de exercitare a profesiei, prevăzut la alin. (3), pentru prestarea de servicii ca asistent social în relație cu furnizorii de servicii sociale, precum și pentru activitatea de coordonare prevăzută la alin. (7) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, în baza propunerii Colegiului Național al Asistenților Sociali din România.

(9) Dovada existenței cauzelor obiective prevăzute la alin. (4) este îndeplinită în situația în care, după organizarea concursului pentru ocuparea postului, cu respectarea regulilor de publicitate a concursului prevăzute de legislația în vigoare și a obligației de a trimite documentele aferente concursului și Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, furnizorul de servicii sociale nu a putut angaja un asistent social sau nu a putut încheia un contract de prestări de servicii cu un cabinet individual de asistență socială.

(10) Furnizorii de servicii sociale pot încheia contracte de voluntariat, potrivit prevederilor Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în

România, cu modificările ulterioare, precum și contracte de internship, cu respectarea prevederilor Legii nr. 176/2018 privind internshipul, cu completările ulterioare.

(11) *Autoritățile administrației publice locale pot acorda facilități și stimulente în natură și/sau bani pentru angajarea asistenților sociali și a tehnicienilor asistență socială în cadrul serviciului public de asistență socială, stabilite prin hotărâre a consiliului local/județean/general al municipiului București.*

#CIN

**) 1. Conform art. XI din Legea nr. 100/2024 (#M10), Colegiul Național al Asistenților Sociali din România elaborează Codul de bună practică și Codul etic în teleasistență socială și pentru activitatea de coordonare a tehnicianului asistență socială, care se aprobă prin hotărâre a Congresului național al Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, în termen de 2 ani de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

2. Conform art. XVI alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), lucrătorii sociali care, la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], sunt angajați în temeiul art. 40 alin. (4) din Legea nr. 292/2011, au dreptul să desfășoare atribuțiile tehnicianului asistență socială, dacă fac dovada că sunt înscriși la un curs de calificare tehnician asistență socială, în termen de 6 luni de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)].

Conform art. XVI alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (#M10), formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, în termen de 60 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)].

ART. 41

(1) Serviciile sociale acordate și administrate de către autoritățile administrației publice locale se înființează prin hotărâre a consiliului local și pot fi organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică.

(2) Structurile publice cu personalitate juridică sunt organizate ca instituții de asistență socială conduse de un director, sprijinit de un consiliu consultativ compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

(3) Structurile publice fără personalitate juridică se organizează ca unități de asistență socială în cadrul aparatului de specialitate al primarului, precum și în cadrul serviciului public de asistență socială din subordinea consiliilor județene, consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București și Consiliului General al Municipiului București.

(4) În scopul realizării unui management eficient, în cazul unităților de asistență socială, responsabilitatea privind coordonarea și administrarea resurselor umane și materiale aferente serviciului respectiv poate fi delegată șefului unității.

(5) Instituțiile și unitățile de asistență socială funcționează sub denumiri diverse, cum ar fi: centre de zi sau rezidențiale, locuințe protejate și unități protejate, complexuri multifuncționale sau complexuri de servicii, cantine sociale, servicii mobile de distribuție a hranei etc.

(6) *În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii minorităților naționale fie au o pondere de peste 20% din numărul total al locuitorilor, fie numără cel puțin 5.000 de cetățeni, prin grija autorităților administrației publice locale, instituțiile și unitățile de asistență socială asigură și personal cunoscător al limbii minorităților naționale respective, cu respectarea celorlalte prevederi din fișa postului.*

ART. 42

(1) Serviciile sociale înființate de furnizorii publici și privați se organizează la nivel teritorial astfel:

a) servicii sociale de interes local, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a comunei, orașului, municipiului, respectiv a sectoarelor municipiului București;

b) servicii sociale de interes județean, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a județului;

c) *servicii sociale de interes intercomunitar, adresate beneficiarilor din mai multe unități administrativ-teritoriale.*

(2) *Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), înființarea, organizarea și finanțarea acestora au la bază un contract de parteneriat între unitățile administrativ-teritoriale care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale partener.*

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul serviciilor sociale de interes local care se adresează beneficiarilor din mai multe comune, orașe și municipii din cadrul aceluiași județ ori sectoare ale municipiului București, iar contractele de parteneriat se aprobă prin hotărârile consiliilor locale partener.

(3¹) *În aplicarea prevederilor alin. (2) și (3), serviciile sociale pot fi furnizate în comun prin asociațiile de dezvoltare intercomunitară înființate în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.*

(4) *În vederea înființării, organizării și finanțării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale se pot asocia și cu furnizori privați de servicii sociale, în condițiile legii.*

(4¹) *Pentru încheierea de protocoale de colaborare cu furnizorii privați de servicii sociale, autoritățile administrației publice locale aplică o procedură de selecție a acestora, cu respectarea cadrului legal în domeniul achizițiilor publice.*

(5) Autoritățile administrației publice locale vor asigura informarea beneficiarilor cu privire la serviciile oferite de furnizorii privați de servicii sociale.

ART. 43

(1) *Serviciile sociale înființate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, se organizează la nivel teritorial în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale prevăzut la art. 34 și a standardelor minime de calitate.*

(2) La nivel național se organizează un sistem de evidență a serviciilor sociale care cuprinde datele și informațiile referitoare la serviciile sociale.

(3) Modalitatea de organizare, administrare și funcționare a sistemului de evidență prevăzut la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

SECȚIUNEA a 4-a

Procesul de acordare a serviciilor sociale

ART. 44

(1) *Serviciile sociale se acordă la cererea persoanei sau, după caz, a reprezentantului său legal, precum și din oficiu.*

(2) *Cererea pentru acordarea de servicii sociale ca măsură de asistență socială se adresează serviciului public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința persoana solicitantă.*

(3) *Formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.*

(4) *Aprobarea sau respingerea cererii se face prin dispoziție scrisă a primarului/directorului executiv/general al serviciului public de asistență socială, organizat ca instituție publică cu personalitate juridică, în maximum 5 zile de la finalizarea/actualizarea planului de intervenție/planului de servicii sociale, conform prevederilor art. 47 alin. (3) și art. 49 alin. (2).*

(5) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială.

(6) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale cuprinde traseul instituțional al beneficiarilor, situația beneficiarilor în timp real la un anumit serviciu social, precum și date cu privire la managerul de caz și aparținători/reprezentanți legali; Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale conține informații privind modalitatea de asigurare a finanțării, sursa/sursele de finanțare, contractele de finanțare/contribuție a beneficiarului/aparținătorului/reprezentantului legal, după caz, subvenție de la bugetul de stat, finanțare privată. Durata de stocare, modalitățile de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare se stabilesc prin legile speciale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor.

(7) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu Registrul electronic unic al serviciilor sociale și alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, alte registre naționale.

(8) Prevederile art. 17 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(9) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui furnizor privat de servicii sociale, situație în care, dacă se încheie un contract de prestări de servicii cu persoana solicitantă, furnizorul are obligația de a informa, în scris, autoritatea administrativ-teritorială pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului social respectiv și de a înregistra informațiile în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale.

ART. 45

(1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract de servicii sociale, încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar sau, după caz, reprezentantul legal al acestuia, potrivit modelului aprobat prin ordinul comun prevăzut la alin. (5).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), serviciile sociale acordate în regim de urgență și serviciile de asistență comunitară pentru combaterea sărăciei și prevenirea excluziunii sociale pot fi acordate fără contract de servicii sociale, caz în care evidența beneficiarilor se realizează pe liste de prezență sau, după caz, anonim.

(3) Furnizorul de servicii sociale cu care beneficiarul a încheiat contractul de servicii sociale are obligația de a informa, în scris, serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul cu privire la încheierea contractelor de servicii sociale, stadiul implementării planului de servicii sociale și scoaterea din evidență a cazului.

(4) Pe baza informațiilor privind încheierea contractelor de servicii sociale și a rapoartelor privind stadiul implementării planului de servicii sociale, serviciul public de asistență socială în a cărui rază teritorială locuiește beneficiarul monitorizează serviciile sociale acordate ca măsură de asistență socială și fundamentează bugetul necesar finanțării acestora.

(5) Modelul contractului de servicii sociale, al informărilor și rapoartelor prevăzute la alin. (3) și (4), procedura de fundamentare a bugetului necesar, potrivit prezentei legi și legislației speciale, precum și indicatorii pentru monitorizarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin ordin*) comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.

#CIN

*) Conform art. IX alin. (3) din Legea nr. 100/2024 (#M10), în termen de 60 de zile la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], se aprobă ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse prevăzut la art. 45 alin. (5) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10).

ART. 46

Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape obligatorii:

- a) evaluarea inițială, informarea beneficiarului asupra drepturilor și obligațiilor și elaborarea planului de intervenție;*
- b) evaluarea complexă și întocmirea planului de intervenție/de acordare a serviciilor sociale;*
- c) stabilirea dreptului la asistență socială și a bugetului personal;*
- d) întocmirea și semnarea contractului de servicii sociale, care are anexat planul de acordare a serviciilor sociale, respectiv întocmirea documentelor de evidență a beneficiarilor;*
- e) implementarea planului de intervenție/planului de acordare a serviciilor sociale;*
- f) monitorizarea și evaluarea acordării serviciilor sociale;*
- g) evaluarea finală și încheierea furnizării serviciilor sociale.*

ART. 47

(1) Evaluarea inițială și planul de intervenție sunt realizate de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială.

(2) Evaluarea inițială are drept scop identificarea nevoilor individuale și familiale, în baza cărora este elaborat planul de intervenție.

(3) Planul de intervenție realizat în condițiile alin. (2) și, după caz, revizuit pe baza rezultatelor evaluării detaliate/complex se adresează persoanei și familiei acesteia și, după caz, furnizorului de servicii sociale și cuprinde măsurile de asistență socială, respectiv serviciile sociale recomandate pentru soluționarea situațiilor de nevoie sau risc social identificate, serviciile sociale/alocația pentru servicii sociale și beneficiile de asistență socială la care persoana are dreptul.

(4) În cadrul procesului de evaluare inițială, persoana primește gratuit informațiile referitoare la riscurile sociale și drepturile de protecție socială de care poate beneficia, precum și, după caz, consilierea necesară în vederea depășirii situațiilor de dificultate.

(5) Evaluarea inițială poate avea în vedere inclusiv realizarea diagnozei sociale la nivelul grupului și comunității și elaborarea planului de servicii comunitare.

(6) Instituțiile publice, furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, precum și alte structuri publice sau private au obligația de a răspunde la solicitările asistentului social și de a-i oferi sprijinul necesar în procesul de evaluare, în vederea stabilirii dreptului la asistență socială.

(7) În exercitarea atribuției de evaluare în vederea stabilirii dreptului la asistență socială, asistentul social este apărut de orice ingerință de natură să îi influențeze libertatea de apreciere și de decizie sau de alte influențe care pot îngreuna realizarea anchetei sociale.

(8) Coordonarea și integrarea tuturor activităților prevăzute în planul de intervenție revin asistentului social care a realizat evaluarea inițială și a elaborat și revizuit, după caz, planul de intervenție.

ART. 47¹

Pe baza planului de intervenție sau, după caz, a planului de acordare a serviciilor sociale prevăzute la art. 47 se emite dispoziția primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistență socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.

ART. 48

(1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor nevoi speciale, asistentul social solicită participarea unei echipe interdisciplinare și/sau implicarea altor instituții, în vederea realizării evaluării integrate/complexe.

(2) Asistentul social și personalul de specialitate din cadrul echipelor interdisciplinare prevăzute la alin. (1), în activitatea de evaluare desfășurată, utilizează instrumente și tehnici standardizate, specifice domeniului propriu de activitate.

ART. 49

(1) *Rezultatul evaluării complexe se comunică, în scris, în toate cazurile, în termen de 10 zile lucrătoare, de la data întocmirii documentului, serviciului public de asistență socială care a efectuat evaluarea inițială.*

(2) *Pe baza rezultatelor evaluării complexe, serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale completează sau, după caz, revizuieste planul de intervenție, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii rezultatului evaluării potrivit alin. (1).*

(3) *Derularea procesului de evaluare complexă, precum și beneficiile și serviciile la care au dreptul beneficiarul și familia acestuia sunt prevăzute în legile speciale.*

ART. 50

(1) *** *Abrogat ~*

(2) *În urma evaluării complexe se elaborează un plan individualizat de îngrijire și asistență care, pentru a fi eficient și implementabil, trebuie să țină cont de aspecte privind:*

a) *motivația persoanei sau a reprezentantului legal al acesteia de a solicita autorităților statului asistență și îngrijire;*

b) *motivația persoanei de a participa activ la programele, măsurile de intervenție și serviciile sociale recomandate;*

c) *consecințele negative asupra persoanei în cazul neacordării serviciilor sociale necesare;*

d) *percepția proprie privind capacitatea funcțională, performanțele și resursele;*

e) *capacitatea rețelei informale constituite din persoanele prevăzute la art. 52 alin. (2) lit. b) de a acorda servicii sociale;*

f) *nevoile de suport ale personalului de asistență și îngrijire formală și informală;*

g) *existența serviciilor sociale în comunitate, modul în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei, precum și posibilitatea de acces a beneficiarului la serviciul respectiv.*

(3) *Pe baza rezultatelor evaluării complexe, beneficiarului i se prezintă lista furnizorilor acreditați de servicii existenți, care pot acoperi total sau parțial nevoile identificate. Beneficiarul are dreptul să aleagă în mod liber dintre furnizorii de servicii acreditați.*

ART. 51

(1) *Furnizarea serviciilor sociale se realizează în baza planului de intervenție sau, după caz, a planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de asistentul social angajat sau contractat de furnizorul de servicii sociale, cu acordul și participarea beneficiarului sau, după caz, a reprezentantului legal al acestuia.*

(2) *În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale furnizate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului, situația beneficiarului se reevaluează periodic, în condițiile prevăzute de legislația specială.*

(3) *Serviciul public de asistență socială și furnizorii de servicii sociale, publici și privați, au obligația respectării etapelor procesului de acordare a serviciilor sociale, conform prezentei secțiuni, și a asigurării personalului de specialitate, conform prevederilor standardelor minime de calitate.*

ART. 52 *** *Abrogat ~*

CAPITOLUL IV

Măsuri integrate de asistență socială

SECȚIUNEA 1

Prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială

ART. 53

(1) *Măsurile de prevenire și combatere a sărăciei și riscului de excluziune socială se înscriu în cadrul general de acțiuni multidimensionale ale procesului de incluziune socială prin care se asigură oportunitățile și resursele necesare pentru participarea persoanelor*

vulnerabile în mod deplin la viața economică, socială și culturală a societății, precum și la procesul de luare a deciziilor care privesc viața și accesul lor la drepturile fundamentale.

(2) Pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială, prin politicile publice inițiate, statul instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor și grupurilor defavorizate, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, respectiv:

a) accesul la educație, prin acordarea de burse și alte forme de sprijin material pentru elevii din învățământul preuniversitar de stat și studenții din învățământul superior de stat, prin accesul gratuit în internate școlare/cămine studentești, combaterea segregării școlare și implementarea principiului incluziunii, în conformitate cu prevederile Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;

b) accesul la servicii de asistență medicală și servicii de sănătate publică, potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la servicii de asistență medicală comunitară, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2017 privind asistența medicală comunitară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 324/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, funcționarea și finanțarea activității de asistență medicală comunitară;

c) participarea pe piața muncii, prin facilități prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;

d) accesul la locuințe sociale, potrivit prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, la locuințe sociale adaptate.

(3) Armonizarea politicilor destinate cunoașterii, prevenirii și combaterii situațiilor care determină sărăcia și riscul de excluziune socială se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale, constituit conform legii, cu participarea autorităților administrației publice centrale și locale și a reprezentanților organizațiilor societății civile.

(4) În cadrul acțiunilor multidimensionale ale procesului de incluziune socială se înscriu și activitățile din domeniul economiei sociale, orientate spre generarea sau asigurarea de locuri de muncă pentru persoanele prevăzute la alin. (1). Organizarea și funcționarea sectorului economiei sociale se reglementează prin lege specială.

ART. 54

(1) În scopul prevenirii sau limitării unor situații de dificultate și combaterii sărăciei și excluziunii sociale a copiilor, familiilor și persoanelor care nu dispun de resursele necesare pentru satisfacerea unui nivel minim de trai și pentru asigurarea accesului la unele drepturi fundamentale, respectiv dreptul la locuință, la educație, la asistență medicală, la servicii pentru creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, serviciul public de asistență socială din comune, orașe, municipii și sectoarele municipiului București asigură pachetul minim de asistență socială definit la art. 6 lit. ss).

(2) Responsabilitatea asigurării pachetului minim de asistență socială definit la art. 6 lit. ss) este în sarcina autorităților administrației publice centrale și locale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi și ale legilor speciale.

(3) Nivelul minim de trai reprezintă limita exprimată în lei care asigură următoarele nevoi de bază: hrană, îmbrăcăminte, igienă personală, menținerea și salubritatea locuinței și se calculează în raport cu pragul sărăciei conform metodologiei utilizate la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.

ART. 54¹

(1) În vederea asigurării pachetului minim de asistență socială, asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială colaborează cu asistentul medical comunitar,

consilierul școlar și, după caz, cu mediatorul sanitar și mediatorul școlar, precum și cu alți specialiști.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1), cu excepția consilierului școlar, desfășoară activitate pe teren, inclusiv la domiciliul sau reședința beneficiarilor, conform legislației în vigoare.

(3) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean/sectorului municipiului București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, inspectoratele școlare județene/al municipiului București, prin centrele județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, asigură colaborarea profesională cu specialiștii prevăzuți la alin. (1) și, după caz, coordonarea profesională a acestora.

ART. 54²

(1) Înregistrarea datelor statistice privind asigurarea pachetului minim de asistență socială la nivelul fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se face printr-o aplicație digitală online, unitară la nivel național.

(2) Consiliile locale și comisiile județene de incluziune socială au obligația de a analiza trimestrial modul în care a fost asigurat pachetul minim de asistență socială.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, pe baza datelor generate de aplicația digitală prevăzută la alin. (1), elaborează rapoarte anuale cu privire la situația acordării pachetului minim de asistență socială, în cadrul Mecanismului național pentru promovare a incluziunii sociale în România, pe care le prezintă Guvernului, în ședință de Guvern, și le publică pe pagina de internet a instituției emitente, pentru informarea publicului larg.

(4) Procedura de gestionare și utilizare a aplicației prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordinul comun prevăzut la art. 56 alin. (4).

ART. 55

(1) Beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială sunt destinate asigurării mijloacelor financiare minime necesare traiului zilnic, precum și suplimentării veniturilor sau mijloacelor persoanei ori familiei aflate în situația prevăzută la art. 54 alin. (1) și se bazează pe testarea mijloacelor de trai.

(2) Beneficiile de asistență socială acordate pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială sunt cele prevăzute la art. 11.

(3) *** Abrogat ~

ART. 56

(1) Serviciul public de asistență socială asigură pachetul minim de asistență socială, cu respectarea standardelor de calitate și a standardelor de cost pentru activitatea serviciului public de asistență socială.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă în baza planului de intervenție elaborat potrivit prevederilor art. 47 și a programelor de acțiune comunitară prevăzute la art. 35 alin. (2).

(3) La nivelul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, în baza strategiilor locale de dezvoltare a fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, aprobate prin hotărâre a consiliului local/județean, se semnează protocoale de colaborare între serviciul public de asistență socială/primărie, inspectoratul școlar județean, direcția județeană de sănătate publică/a municipiului București, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă/a municipiului București, agenția județeană pentru plăți și inspecție socială/a municipiului București.

(4) Modelul-cadru al protocolului prevăzut la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, al ministrului educației și al ministrului sănătății.

(5) *Standardele de calitate și standardele de cost pentru activitatea serviciului public de asistență socială, prevăzute la alin. (1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.*

ART. 56^{^1}

(1) *Orice instituție, orice reprezentant al structurilor comunitare consultative, inclusiv al unui cult recunoscut prin lege, sau orice persoană din comunitate care, în exercitarea atribuțiilor profesionale, intră în contact cu persoane singure și familii care nu dispun de resursele necesare pentru un trai decent, cum ar fi hrană, îmbrăcăminte, condiții pentru asigurarea igienei personale, pentru menținerea și salubritatea locuinței, acces la serviciile de educație, sănătate, ocupare, le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa serviciului public de asistență socială de la nivel local sau județean.*

(2) *În situația în care, în condițiile prevăzute la alin. (1), se constată și existența unei posibile situații de risc de abuz, neglijență, violență domestică sau altă infracțiune asupra copilului, persoanei cu dizabilități, persoanei vârstnice dependente sau asupra familiei, polițistul din cadrul Poliției Române, medicul de familie, cadrele didactice, asistentul medical, mediatorul școlar, mediatorul sanitar, asistentul medical comunitar, experții în ocupare, facilitatorii comunitari, personalul din aparatul de specialitate al primarului informează serviciul public de asistență socială din unitatea administrativ-teritorială în care își desfășoară activitatea.*

(3) *Serviciul public de asistență socială elaborează o procedură operațională*) pentru implementarea prevederilor alin. (2) și o aduce la cunoștința publicului.*

(4) *Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor publice de asistență socială, prevăzut la art. 113 alin. (5), conține activitățile pe care serviciul public de asistență socială trebuie să le realizeze pentru facilitarea implementării prevederilor alin. (2), cu respectarea drepturilor persoanelor beneficiare și pentru evitarea încălcării dreptului la viață privată.*

#CIN

**) Conform art. IX alin. (4) din Legea nr. 100/2024 (#M10), în termen de 6 luni de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], serviciile publice de asistență socială elaborează procedura operațională prevăzută la art. 56^{^1} alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10).*

ART. 57

Serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost au drept scop asigurarea de găzduire pe perioadă determinată, asociată cu acordarea unor servicii de consiliere și de reinserție sau reintegrare socială, în concordanță cu nevoile individuale identificate.

ART. 58

(1) *Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării și administrării serviciilor sociale pentru persoanele fără adăpost.*

(2) *Pentru persoanele care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa pe raza lor teritorială servicii sociale adecvate și adaptate nevoilor acestora.*

(3) *Pentru situații de urgență - temperaturi foarte scăzute/foarte ridicate, calamități, autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza adăposturi.*

ART. 59

(1) *Serviciile sociale adresate persoanelor care trăiesc în stradă pot fi organizate ca:*

- a) echipe mobile de intervenție în stradă sau servicii de tip ambulanță socială;
- b) adăposturi de noapte;
- c) centre rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată.

(2) *Autoritățile administrației publice locale asigură servicii de găzduire pe perioadă determinată și/sau de facilitare a accesului la o locuință socială, locuință socială*

adaptată, în scopul prevenirii și combaterii riscului ca persoanele fără adăpost, așa cum sunt definite la art. 6 lit. z), să trăiască în stradă.

(3) În accesarea serviciilor prevăzute la alin. (2) au prioritate tinerii cu risc de marginalizare socială, inclusiv tinerii care au beneficiat de măsuri de protecție specială, potrivit legii, cei care nu au posibilitatea reintegrării/integrării în familie și au părăsit sistemul de protecție a copilului și persoanele care se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de două luni, să fie externate, respectiv eliberate și nu au domiciliu ori reședință.

ART. 60

(1) Pentru persoanele care trăiesc în stradă serviciile sociale se acordă gratuit sau, după caz, contra unei contribuții modice din partea beneficiarului.

(2) Calculul și nivelul contribuției beneficiarului, prevăzute la alin. (1), se stabilesc de către furnizorul public sau privat care administrează serviciile.

ART. 61

(1) Persoanele fără venituri sau cu venituri reduse beneficiază de masă acordată de restaurante sociale/cantine sociale sau de alimente acordate de alte servicii de acordare a hranei.

(2) Restaurantele și cantinele sociale acordă masă caldă și rece și, după caz, aprovizionare cu produse alimentare, gratuit sau contra cost, în condițiile prevăzute de Legea nr. 208/1997 privind cantinele de ajutor social.

ART. 62

(1) Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii sociale acordate pentru facilitarea reintegrării/reinserției sociale a acestora.

(2) Serviciile sociale acordate victimelor traficului de persoane sunt acordate în sistem integrat cu alte măsuri de protecție prevăzute de legislația specială și sunt gratuite.

ART. 63

Serviciile sociale destinate victimelor traficului de persoane pot fi:

a) centrele rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată care asigură asistență, îngrijire și protecție;

b) centre de zi care asigură în principal informare, consiliere, sprijin emoțional și social în scopul reabilitării și reintegrării sociale;

c) servicii integrate de asistență specializată care constau în servicii de asistență socială și psihologică, legală, educațională, profesională, vocațională și/sau de găzduire temporară.

ART. 64

(1) Persoanele private de libertate, aflate în custodia sistemului penitenciar, în vederea asigurării reintegrării lor sociale beneficiază gratuit de servicii sociale de consiliere educațională, socială și psihologică, acordate la nivelul așezămintelor de deținere, în sistem integrat cu activitățile și programele educative, psihologice și de asistență socială, de instruire școlară și formare profesională desfășurate în cadrul acestora.

(2) Furnizarea serviciilor de educație, consiliere psihologică și asistență socială în cadrul așezămintelor de deținere se realizează de către personalul specializat al acestora, cu participarea consilierilor de probațiune ori a furnizorilor publici sau privați de servicii sociale.

(3) Pe perioada detenției, persoana privată de libertate beneficiază de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitatea în care aceasta va avea domiciliul sau reședința după eliberare.

(4) În primele 30 de zile de la data eliberării din penitenciar, dar nu mai mult de 2 ani după eliberarea din penitenciar, pentru persoanele eliberate care nu au adăpost, nu au un loc de muncă și venituri stabile și nici rețea de suport familial/comunitar, autoritățile administrației publice locale, prin colaborare interinstituțională, organizează servicii publice integrate pentru asigurarea găzduirii temporare, servicii de informare, consiliere și de reintegrare socială, în etapa post-detenție, precum și pentru facilitarea accesului la programe de formare profesională.

SECȚIUNEA a 2-a
Asistența socială a copilului și a familiei

ART. 65

(1) Copilul are dreptul la protecție și asistență în realizarea și exercitarea deplină a drepturilor lui, în condițiile legii.

(2) Asigurarea creșterii și dezvoltării copilului se află în responsabilitatea părinților.

(3) Exercițarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești trebuie să asigure bunăstarea materială și spirituală a copilului, în special prin îngrijirea și menținerea relațiilor personale cu acesta, prin asigurarea creșterii, educării și întreținerii sale.

(4) Părinții copilului au dreptul să primească asistența de specialitate în vederea îngrijirii, creșterii și educării acestuia, precum și să fie informați asupra drepturilor și obligațiilor lor.

ART. 66

(1) Statul asigură protecția copilului și garantează respectarea tuturor drepturilor sale prin activitatea specifică realizată de autoritățile/instituțiile publice cu atribuții în domeniu.

(2) Copilul are dreptul să fie crescut alături de părinții săi în condiții care să-i permită dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

(3) Copilul are dreptul de a beneficia de măsuri de asistență socială, în funcție de situația sa personală și de situația socioeconomică a familiei sau a persoanelor în întreținerea cărora se află.

(4) Pentru realizarea obligațiilor ce le revin față de copil, autoritățile administrației publice centrale și locale susțin familia prin acordarea de beneficii de asistență socială, precum și prin asigurarea de servicii sociale.

(5) Principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de stat, precum și de orice persoană fizică sau juridică, publică ori privată.

(6) În situația în care părintele/reprezentantul legal se folosește de copil pentru a apela la mila publicului, cerând ajutor financiar sau material, precum și în situația în care copilul a fost victima abuzului/neglijării/exploatării/traficului exercitat de părinte/reprezentant legal, serviciul public de asistență socială organizat în subordinea consiliului județean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București inițiază, în momentul constatării faptei, demersurile necesare instituirii măsurilor de protecție specială prevăzute de lege.

ART. 67

Măsurile de asistență socială pentru familie nu sunt acordate pentru compensarea sarcinilor specifice acesteia, ci ca forme de sprijin destinate, în principal, menținerii copilului în familie și depășirii unei situații de dificultate, reconcilierii vieții de familie cu viața profesională, încurajării ocupării pe piața muncii.

ART. 68

(1) Beneficiile de asistență socială în bani destinate copilului și familiei pot fi acordate sub formă de alocații, indemnizații, stimulente financiare, facilități fiscale și alte facilități de natură financiară, în condițiile legii.

(2) Alocațiile, indemnizațiile și stimulentele cuprind:

a) alocații pentru copii destinate copilului din familie și copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților, cum ar fi: alocația de stat, alocația de plasament și alte alocații acordate în condițiile legii;

b) alocații, indemnizații și stimulente pentru familie, acordate în raport cu veniturile familiei și cu numărul de copii aflați în întreținere cum ar fi: indemnizația pentru creșterea copilului, stimulentele de inserție, alte alocații familiale și indemnizații.

ART. 69

(1) Copilul și familia beneficiază de servicii sociale diversificate, adaptate nevoilor și situațiilor de dificultate identificate.

(2) *** Abrogat ~

(3) *** Abrogat

(4) *** Abrogat

ART. 70

(1) Orice copil lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi are dreptul la protecție alternativă care constă în instituirea tutelei, măsuri de protecție specială și adopție.

(2) Protecția specială constă în instituirea măsurii plasamentului și acordarea de servicii sociale destinate îngrijirii și dezvoltării copilului până la dobândirea capacității depline de exercițiu a acestuia, acompaniate de beneficiile de asistență socială prevăzute de lege.

(3) *Deciziile de separare a copilului de părinții săi sau de limitare a exercițiului drepturilor părintești sunt precedate obligatoriu de servicii sociale de informare și consiliere, de terapie și mediere adresate părinților, precum și de măsuri de sprijin material și financiar, dacă este cazul.*

(4) Tinerii care au beneficiat de măsuri de protecție specială și nu au posibilitatea revenirii în familie, aflați în situații de risc de excludere socială pot beneficia, la cerere, de continuarea acordării unor măsuri de protecție specială pe o perioadă determinată, în condițiile prevăzute de legislația specială.

(5) Măsurile de protecție specială a copilului se stabilesc prin planul individualizat de protecție, întocmit, aplicat și monitorizat de către autoritățile/instituțiile abilitate de lege.

ART. 71

(1) Copilul cu dizabilități are dreptul la măsuri de suport și de îngrijire, adaptate nevoilor sale.

(2) Copilul cu dizabilități și părinții acestuia, precum și persoanele cărora le-a fost dat în plasament sau tutelă, beneficiază de servicii sociale destinate facilitării accesului efectiv și fără discriminare al copilului cu dizabilități la educație, formare profesională, asistență medicală, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, la activități recreative, precum și la orice alte activități apte să le permită deplina integrare socială și dezvoltare personală.

(3) Copilul cu dizabilități are dreptul la servicii de îngrijire personală, stabilite în baza evaluării socio-psiho-medicale și a nevoilor individuale de ajutor pentru realizarea activităților uzuale ale vieții zilnice.

(4) Copilul cu dizabilități pentru care s-a instituit măsura tutelei ori a plasamentului la o familie sau persoană, dacă la împlinirea vârstei de 18 ani nu urmează o formă de învățământ ori pregătire profesională, în condițiile legii, poate rămâne în grija acestora pe o perioadă de încă 3 ani.

(5) Măsura prevăzută la alin. (4) se aplică la solicitarea tânărului cu dizabilități și cu acordul familiei sau persoanei la care a fost dat în plasament ori în tutelă.

ART. 72

(1) Copilul care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal beneficiază de măsuri de protecție specială, respectiv plasament și supraveghere specializată, precum și de servicii sociale destinate sprijinirii acestuia în procesul de reintegrare socială.

(2) Pe toată durata aplicării măsurilor destinate copilului care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal, familia acestuia beneficiază de servicii sociale de consiliere și suport pentru facilitarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege pe perioada de supraveghere specializată.

ART. 73

(1) Serviciile sociale din domeniul protecției copilului și familiei au ca principal obiectiv suportul acordat pentru asigurarea îngrijirii, creșterii, formării, dezvoltării și educării copilului în cadrul familiei.

(2) Principalele categorii de servicii sociale sunt:

- a) servicii de prevenire a separării copilului de familie;
- b) servicii de reconciliere a vieții de familie cu viața profesională;
- c) servicii pentru copilul lipsit temporar sau definitiv de părinții săi;
- d) servicii de sprijin pentru familiile aflate în situații de dificultate.
- e) *** Abrogată ~

(3) Serviciile sociale prevăzute la alin. (2) pot fi acordate în instituții/unități de asistență socială, respectiv în centre de zi, centre rezidențiale, precum și la domiciliul familiei, la domiciliul persoanei care acordă îngrijire copilului sau în comunitate.

ART. 74

(1) Furnizarea serviciilor sociale pentru copiii aflați în sistemul de protecție specială este gratuită.

(2) În cazul serviciilor sociale prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. b), d) și e), precum și al altor servicii sociale destinate copilului din familie, stabilite prin legea specială, părinții pot suporta o parte din cheltuielile aferente acestora, achitând o contribuție stabilită în funcție de nivelul costului serviciului pe beneficiar și de nivelul veniturilor pe membru de familie. Cuantumul contribuției, serviciile oferite, obligațiile și drepturile părților sunt înscrise în contractul de furnizare de servicii, încheiat între furnizor și părinte/reprezentantul legal al copilului.

ART. 75

(1) Prevenirea și combaterea violenței în familie constituie o componentă a politicilor de protecție și asistență a familiei.

(2) Serviciile sociale destinate victimelor violenței în familie sunt acordate în sistem integrat cu celelalte măsuri de protecție legală, de asigurare a sănătății, de prevenire, identificare și sancționare a faptelor de violență în familie, prevăzute de legislația specială în domeniu.

ART. 76

(1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării, administrării și furnizării serviciilor sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice și a violenței împotriva femeii.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autoritățile administrației publice locale colaborează cu alte instituții și autorități cu competențe în acest domeniu, precum Direcția generală de poliție a municipiului București sau inspectoratele județene de poliție, inspectoratele județene de jandarmi, serviciile deconcentrate ale Ministerului Sănătății, instituțiile de învățământ, serviciile de medicină legală, în condițiile legii.

(3) Serviciile sociale dezvoltate în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice și violenței împotriva femeii se adresează cu prioritate victimelor, dar și agresorilor acestora.

ART. 76¹ *** Abrogat ~

ART. 77

(1) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, organizate în regim rezidențial, cu găzduire pe perioadă determinată, sunt:

- a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței domestice;
- b) centre de recuperare pentru victimele violenței domestice;
- c) locuințe protejate;
- d) module de intervenție și asistență locativă pentru agresori.

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, organizate în regim de zi, sunt:

- a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;
- b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației;
- c) centre de asistență destinate agresorilor.

(4) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, cu program continuu, sunt:

a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență - help-line;

b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale.

(5) Serviciile sociale destinate agresorilor, prevăzute la art. 76 alin. (3), sunt organizate în centre de zi care au ca obiectiv reabilitarea și reinsertia socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor.

(6) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii sunt oferite în mod gratuit.

ART. 78 *** Abrogat ~

SECȚIUNEA a 3-a Asistența socială a persoanelor cu dizabilități

ART. 79

(1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități reprezintă o obligație pentru autoritățile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public și privat, precum și pentru toți cetățenii din România.

(2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, are obligația de a asigura măsurile specifice de protecție și de asistență socială, în conformitate cu nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități, precum și în funcție de situația familială și socioeconomică a acestora.

(3) În baza principiului egalității de șanse, autoritățile publice competente au obligația să asigure toate măsurile necesare destinate persoanelor cu dizabilități în scopul:

a) accesului nemijlocit și neîngrădit la educație, sănătate, ocupare, justiție, precum și la toate tipurile de servicii publice de interes general și la servicii sociale;

b) facilitării includerii sociale și participării active la viața comunității din care face parte persoana.

(4) O componentă prioritară a protecției persoanelor cu dizabilități privește asigurarea și facilitarea accesului la programe de abilitare/reabilitare, inclusiv la procurarea de tehnologii de acces și dispozitive asistive.

ART. 80

(1) Pentru protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, autoritățile publice au obligația să includă nevoile speciale ale acestei categorii de persoane în toate politicile publice, strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană sau locală, precum și în programele guvernamentale.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și orice persoană juridică de drept public sau privat au obligația de a asigura servicii de informare și documentare accesibile persoanelor cu dizabilități.

ART. 81

(1) Persoanele cu dizabilități, în funcție de gradul de handicap, pot beneficia, în condițiile legislației speciale, de beneficii și servicii de asistență socială și alte facilități, conform nevoilor individuale.

(2) În funcție de gradul de handicap, precum și, după caz, de dificultățile familiale și socioeconomice, persoanele cu dizabilități beneficiază de facilități, precum și de alte forme de sprijin financiar și în natură.

(3) Persoanele cu dizabilități, în funcție de gradul de handicap, pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale.

(4) Persoanele care au capacitatea de muncă pierdută parțial sau în totalitate beneficiază de drepturile și facilitățile prevăzute de legislația specială doar în funcție de gradul de handicap în care sunt încadrate în baza evaluării socio-psiho-medicale.

ART. 82

Persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, copii și adulți, au dreptul la o indemnizație lunară de hrană destinată asigurării unei alimentații corespunzătoare în completarea tratamentului de specialitate cu medicamente antiretrovirale.

ART. 83

(1) Persoana cu dizabilități are dreptul, în baza evaluării socio-psiho-medicale, la servicii sociale organizate și acordate în condițiile legii.

(2) Serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități se acordă la domiciliu, în centre rezidențiale sau în centre de zi, proiectate și adaptate nevoilor individuale ale persoanei asistate.

ART. 84

(1) *Autoritățile administrației publice locale au obligația organizării și finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale adecvate nevoilor specifice ale persoanelor cu dizabilități, potrivit evaluării socio-psiho-medicale, în conformitate cu legislația specială, strategiile naționale, strategiile județene și planurile anuale proprii de acțiune.*

(2) *Autoritățile administrației publice locale au obligația de a monitoriza situația tuturor persoanelor cu dizabilități care au domiciliul sau reședința pe aria lor teritorială și de a întreprinde toate demersurile în vederea facilitării integrării sociale a acestora în comunitate și pe piața muncii.*

(3) *În vederea asigurării continuității măsurilor de protecție, autoritățile administrației publice locale instituie măsuri specifice de realizare a tranziției tânărului cu dizabilități din sistemul de protecție a copilului în sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități.*

ART. 85 *** Abrogat

ART. 86

(1) Persoana cu dizabilități beneficiază de servicii de îngrijire personală la domiciliu, acordate de către îngrijitori formali sau informali.

(2) *Modul de organizare, responsabilizare și finanțare a activității îngrijitorilor informali și formali este reglementat prin legislația specială.*

ART. 87

(1) Persoana cu dizabilitate gravă, în funcție de natura deficienței și de specificul nevoilor de îngrijire, poate fi asistată și îngrijită la domiciliu de un membru de familie angajat în calitate de îngrijitor formal, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Persoana cu dizabilități optează între indemnizația de îngrijire și serviciile acordate de îngrijitori formali.

ART. 88

Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura servicii sociale destinate persoanelor cu dizabilități proiectate, planificate și adaptate conform nevoilor individuale ale persoanei, potrivit atribuțiilor stabilite prin legislația specială.

ART. 89

(1) *Persoanele adulte cu dizabilități beneficiază de următoarele servicii sociale acordate după cum urmează:*

a) *la domiciliu: asistent personal al persoanei cu handicap grav, servicii de îngrijire la domiciliu, echipă mobilă;*

b) *în comunitate: asistent personal profesionist, servicii de asistență și suport;*

c) *în centre de zi: centre de zi, centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu;*

d) *în centre rezidențiale: locuințe protejate, centre pentru viață independentă, centre de abilitare și reabilitare, centre de îngrijire și asistență, centre respiro/centre de criză.*

(2) *Admiterea persoanelor cu dizabilități în servicii sociale destinate acestora se realizează pe baza măsurii de protecție, iar în centrele rezidențiale se efectuează numai în cazul în care îngrijirea, abilitarea și reabilitarea sau protecția acestora nu se pot realiza la domiciliu ori în cadrul altor servicii organizate în comunitate.*

(3) *Tipologia serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități se stabilește prin legislația specială.*

ART. 90

(1) Persoanele adulte cu dizabilități asistate în centre rezidențiale sau susținătorii legali ai acestora, în funcție de veniturile personale ale persoanelor cu dizabilități, au obligația de a plăti o contribuție lunară de întreținere, stabilită în condițiile legii.

(2) Persoanele cu dizabilități care nu au venituri și nici susținători legali care să datoreze întreținerea acestora sau ale căror venituri nu permit asigurarea contribuției lunare sunt asistate gratuit, costurile aferente fiind susținute din bugetele locale sau județene.

ART. 91

(1) În vederea asigurării evaluării, orientării, formării și reconversiei profesionale a persoanelor cu dizabilități, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să organizeze și să dezvolte servicii sociale integrate cu servicii și măsuri specifice de stimulare a ocupării.

(2) Persoanele juridice de drept public sau privat, în calitate de angajatori au obligația de a crea toate condițiile necesare dobândirii și menținerii unui loc de muncă, precum și pentru promovarea profesională a persoanei cu dizabilități.

(3) Angajarea persoanei cu dizabilități se realizează pe piața liberă a muncii, la domiciliu și în forme protejate, respectiv loc de muncă protejat și unități protejate, reglementate prin legislația specială.

(4) Angajatorii persoanelor cu dizabilități beneficiază de facilități fiscale, precum și de alte drepturi acordate în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 4-a Asistența socială a persoanelor vârstnice

ART. 92

(1) Persoanele vârstnice reprezintă o categorie de populație vulnerabilă cu nevoi particulare, datorită limitărilor fiziologice și fragilității caracteristice fenomenului de îmbătrânire.

(2) Persoanele vârstnice, în funcție de situațiile personale de natură socio-economică, medicală și fiziologică, beneficiază de măsuri de asistență socială, în completarea prestațiilor de asigurări sociale pentru acoperirea riscurilor de bătrânețe și de sănătate.

ART. 93

(1) Familia persoanei vârstnice are obligația de a asigura îngrijirea și întreținerea acesteia.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) se stabilesc astfel încât să nu afecteze veniturile considerate a fi minim necesare vieții curente a persoanei/persoanelor obligate la întreținere, precum și a copiilor acesteia/acestora.

(3) În situația persoanei vârstnice singure sau a cărei familie nu poate să asigure, parțial sau integral, îngrijirea și întreținerea acesteia, statul intervine prin acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale adecvate nevoilor strict individuale ale persoanei vârstnice.

ART. 94

(1) Beneficiile de asistență socială se acordă persoanelor vârstnice care se găsesc în situații de vulnerabilitate, respectiv:

a) nu realizează venituri proprii sau veniturile lor ori ale susținătorilor legali nu sunt suficiente pentru asigurarea unui trai decent și mediu sigur de viață;

b) se află în imposibilitatea de a-și asigura singure activitățile de bază ale vieții zilnice, nu se pot gospodări singure și necesită asistență și îngrijire;

c) nu au locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;

d) se află în alte situații de urgență sau de necesitate, prevăzute de lege.

(2) Beneficiile de asistență socială pentru persoanele vârstnice sunt, în principal:

a) beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială;

b) indemnizații de îngrijire, acordate în condițiile legii;

c) alocații sau contribuții pentru asigurarea calității serviciilor sociale, destinate acoperirii costurilor hranei în cantine sociale, în centrele rezidențiale de îngrijire, precum și pentru susținerea unor suplimente nutriționale;

d) facilități privind transportul urban și interurban, telefon, radio-tv, achiziția de produse alimentare, bilete de tratament balnear sau pentru recreere, precum și a altor servicii;

e) ajutoare pentru situații care pun în pericol viața și siguranța persoanei vârstnice, precum și pentru evitarea instituționalizării;

f) ajutoare în natură precum: alimente, încălțăminte, îmbrăcăminte, medicamente și dispozitive medicale, materiale de construcții și altele asemenea.

ART. 95

(1) În vederea prevenirii, limitării sau înlăturării efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot afecta viața persoanei vârstnice sau pot genera riscul de excluziune socială, persoanele vârstnice au dreptul la servicii sociale.

(2) *La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor vârstnice, constituite conform legii, precum și furnizori de servicii sociale destinate persoanelor vârstnice, publici și privați.*

(3) Autoritățile administrației publice locale asigură gratuit servicii de informare și consiliere a persoanelor vârstnice cu privire la drepturile sociale ale acestora.

(4) În procesul de acordare a serviciilor sociale, furnizorii publici și privați au obligația de a implica persoana vârstnică, precum și familia sau reprezentantul legal al acesteia și de a promova intervenția membrilor comunității și a voluntarilor.

ART. 96

(1) Pentru a identifica și a răspunde cât mai adecvat nevoilor sociale ale persoanelor vârstnice și condițiilor particulare în care aceștia se află, serviciile sociale se organizează cu prioritate la nivelul comunităților locale.

(2) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea identificării și evaluării nevoilor persoanelor vârstnice, a organizării, planificării și asigurării finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale, iar furnizorii de servicii sociale publici și privați au responsabilitatea acordării acestora cu respectarea standardelor de calitate.

ART. 97

(1) Persoanele vârstnice dependente beneficiază de servicii de îngrijire personală acordate în concordanță cu gradul de dependență în care se află și nevoile individuale de ajutor, precum și în funcție de situația familială și veniturile de care dispun.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura serviciile de îngrijire personală acordate la domiciliu sau în centre rezidențiale pentru persoanele vârstnice dependente singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea.

(3) *Autoritățile administrației publice locale asigură serviciile prevăzute la alin. (2) prin serviciile sociale proprii sau contractate de la furnizori privați de servicii sociale.*

ART. 98 *** Abrogat ~

ART. 99

(1) Acordarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu a persoanelor vârstnice se realizează de către îngrijitorul formal sau informal.

(2) Îngrijitorii informali și formali beneficiază de facilități și servicii de suport, indemnizații, servicii de consiliere, servicii de tip respiro și concediu de îngrijire, conform legii.

ART. 100

Pentru menținerea în mediul propriu de viață și prevenirea situațiilor de dificultate și dependență, persoanele vârstnice beneficiază de servicii de consiliere, de acompaniere,

precum și de servicii destinate amenajării sau adaptării locuinței, în funcție de natura și gradul de afectare a autonomiei funcționale.

ART. 101

(1) Îngrijirea în centre rezidențiale a persoanelor vârstnice dependente poate fi dispusă numai în cazul în care îngrijirea la domiciliu a acestora nu este posibilă.

(2) Centrele rezidențiale destinate persoanelor vârstnice pot fi organizate ca:

- a) centre de îngrijire temporară;
- b) centre de îngrijire pe perioadă nedeterminată, respectiv cămine pentru persoane vârstnice;
- c) locuințe protejate, complex de servicii și alte tipuri de centre.

ART. 102

(1) *Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii au obligația de a plăti o contribuție lunară pentru asigurarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu și pentru asistarea și îngrijirea în centre rezidențiale, stabilită de către autoritățile administrației publice locale sau furnizorii privați care le administrează, în cuantum de până la 60% din valoarea veniturilor personale lunare, fără a se depăși costul serviciilor.*

(2) *În situația în care persoana vârstnică nu are venituri sau nu poate achita integral contribuția lunară, suma aferentă acesteia sau diferența până la concurența valorii integrale a contribuției se asigură de către susținătorii legali ai persoanei vârstnice, în conformitate cu nivelul veniturilor acestora, calculat pe membru de familie, în cuantumul prevăzut de lege, cu respectarea condiției prevăzute la art. 93 alin. (2).*

(3) Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția lunară, aceasta fiind asigurată din bugetele locale, în limitele hotărâte de autoritățile administrației publice locale.

ART. 103

Persoana vârstnică care încheie acte juridice translativ de proprietate, cu titlu oneros sau gratuit, în scopul întreținerii și îngrijirii personale, are dreptul la măsuri de protecție acordate în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 5-a **Îngrijirea de lungă durată**

ART. 103¹

(1) *Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi.*

(2) *Situația de dependență este o consecință a bolii, traumei și dizabilității și poate fi exacerbată de absența relațiilor sociale și a resurselor economice adecvate.*

(3) *Evaluarea autonomiei funcționale a persoanelor dependente și stabilirea gradelor de dependență se realizează în baza unor criterii standard, elaborate în concordanță cu clasificările și modelul funcționării și dizabilității prevăzute în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății, și aprobate prin hotărâre a Guvernului.*

(4) *Evaluarea autonomiei funcționale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipă mobilă de evaluatori.*

(5) *Răspunderea privind corectitudinea datelor și a recomandărilor privind încadrarea în grade de dependență a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori.*

(6) *Evaluarea autonomiei funcționale, în cazul persoanelor asistate în unități sanitare cu paturi, se poate realiza și la patul bolnavului, la solicitarea medicului curant sau a asistentului social angajat al spitalului.*

ART. 103²

(1) *Evaluarea complexă a persoanelor cu dizabilități, a celor care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, precum și a persoanelor vârstnice are*

drept scop identificarea detaliată a nevoilor persoanei și elaborarea unui program de suport strict individualizat care conține ansamblul de măsuri și servicii sociale, de educație, medicale, de recuperare și adaptare/readaptare necesar a fi acordate persoanei pentru facilitarea integrării sociale a acesteia.

(2) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal, următoarele aspecte:

a) evaluarea capacităților fizice, mintale și senzoriale pentru încadrarea în grade de handicap, invaliditate sau dependență, precum și stabilirea nivelului de afectare a autonomiei funcționale cu privire la abilitățile de realizare a activităților uzuale ale vieții zilnice, a abilităților de învățare și de adaptare la o viață independentă, precum și a capacității de îndeplinire a cerințelor unei profesii/ocupații;

b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului, precum și de a realiza obligațiile de întreținere ce îi revin, conform legii;

c) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana și/sau familia;

d) evaluarea gradului de inserție sau integrare socială;

e) evaluarea potențialului persoanei de a se implica în acțiunile, programele și serviciile de sprijinire pentru depășirea situațiilor de dificultate;

f) evaluarea percepției persoanei asupra propriilor nevoi, a vulnerabilității și consecințelor asupra siguranței și securității personale.

ART. 103³

(1) Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităților uzuale ale vieții zilnice privește două categorii de activități:

a) activități de bază ale vieții zilnice, în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hrănire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) activități instrumentale ale vieții zilnice, în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare.

(2) Îngrijirea persoanei care necesită, pe o perioadă mai lungă de 60 de zile, ajutor pentru îndeplinirea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice este definită ca îngrijire de lungă durată.

(3) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliu, în centre rezidențiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul social și în comunitate.

(4) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de personal de specialitate, în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare.

(5) Pentru persoanele încadrate în grad de handicap care necesită îngrijire de lungă durată, serviciile la domiciliu se acordă potrivit legii speciale.

ART. 103⁴

(1) Serviciile de îngrijire personală se pot organiza și acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi:

a) servicii de îngrijire medicală;

b) servicii de reabilitare și adaptare a ambientului: mici amenajări, reparații și altele asemenea;

c) locuință socială adaptată pentru persoanele dependente;

d) alte servicii de recuperare/reabilitare: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastică medicală, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea.

(2) Autoritățile administrației publice locale includ în fondul propriu de locuințe sociale și locuințe adaptate pentru persoanele dependente.

(3) Serviciile de îngrijire personală pot fi acompaniate de servicii de consiliere socială, juridică și de informare.

ART. 103⁵

(1) În cazul serviciilor de îngrijire personală la domiciliu, acordarea acestora se planifică și se programează ca vizite zilnice, săptămânale sau lunare, repartizate la intervale regulate.

(2) Îngrijirea personală la domiciliu poate fi formală și informală:

a) îngrijirea formală se asigură de persoana calificată, certificată profesional, în condițiile legii;

b) îngrijirea informală se asigură de membrii de familie, prieteni, vecini sau o altă persoană necalificată care își asumă responsabilitatea îngrijirii persoanei.

(3) Persoana dependentă care necesită asistență și/sau supraveghere permanentă poate beneficia de îngrijire zilnică acordată la domiciliu, de îngrijitorul formal, pentru maximum 8 ore/zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), îngrijirea personală acordată la domiciliu poate fi asigurată, pe o perioadă mai mare de 8 ore/zi, de îngrijitori informali calificați sau de îngrijitori formali, numai în condițiile prevăzute expres de legea specială.

(5) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin. (3), care solicită asistare în centre rezidențiale, au prioritate în cazul în care nu au familie sau familia acestora nu le poate asigura îngrijirea necesară.

(6) Serviciile de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice sunt acordate de îngrijitori informali și voluntari și, numai în lipsa acestora, de îngrijitori formali.

CAPITOLUL V

Construcția instituțională a sistemului național de asistență socială

SECȚIUNEA 1

Nivelul central

ART. 104

(1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități și ale altor persoane aflate în nevoie.

(2) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul familiei și al protecției și promovării drepturilor copilului.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse stabilesc strategia națională și sectorială de dezvoltare în domeniul social, coordonează și monitorizează implementarea acestora, susțin financiar și tehnic programele sociale și exercită controlul asupra acordării serviciilor sociale.

(4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită controlul asupra acordării beneficiilor de asistență socială.

(5) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse au responsabilitatea aplicării unitare, la nivel teritorial, a legislației și a strategiilor naționale din domeniile pe care le reglementează.

(6) În exercitarea atribuțiilor lor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice și cu organisme de drept privat.

(7) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse pot constitui structuri executive sau consultative în scopul implementării și monitorizării politicilor sociale, precum și a programelor de dezvoltare în domeniu, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 105

În vederea realizării rolului său în domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale îndeplinește următoarele funcții:

- a) de autoritate de stat, prin care se asigură exercitarea controlului aplicării unitare și respectării reglementărilor legale în domeniu;
- b) de strategie, prin care se stabilesc obiectivele și direcțiile prioritare de dezvoltare a sistemului de asistență socială, în concordanță cu politicile sociale stabilite de Guvern;
- c) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul asistenței sociale;
- d) de coordonare, prin care se asigură funcționarea unitară și eficientă a sistemului de asistență socială;
- e) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și extern;
- f) de administrare, prin care se asigură gestionarea resurselor umane, materiale și financiare.

ART. 106

(1) În domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) elaborează politicile publice, strategiile, precum și programele de dezvoltare unitară a sistemului;
- b) stabilește obiectivele prioritare și direcțiile de acțiune ale politicilor specifice;
- c) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice și alte reglementări privitoare la organizarea, funcționarea și dezvoltarea sistemului de asistență socială;
- d) inițiază și susține proiecte-pilot pentru implementarea programelor specifice;
- e) monitorizează, evaluează și controlează aplicarea reglementărilor legale;
- f) *finanțează serviciile sociale și beneficiile de asistență socială acordate din bugetul propriu;*
- g) elaborează, propune și monitorizează indicatorii sociali din domeniu;
 - g¹) *monitorizează indicatorii de performanță din domeniul politicilor familiale;*
 - g²) *analizează anual, la nivel național, indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale pentru fundamentarea politicilor de sprijin pentru familiile cu copii;*
 - g³) *identifică și propune soluții în vederea eficientizării măsurilor de asistență socială, pe baza indicatorilor de performanță a politicilor familiale;*
- h) analizează anual, la nivel național, datele privind sărăcia și excluziunea socială, identifică factorii care contribuie la incluziunea socială, elaborează rapoartele naționale în domeniu, formulează recomandări și propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniul incluziunii sociale;
- i) inițiază și asigură participarea la programe de formare profesională a personalului cu atribuții în domeniu, precum și a personalului informal;
- j) identifică prioritățile de dezvoltare a serviciilor sociale pe categorii de beneficiari și tipuri de nevoi în baza cărora elaborează politicile publice, strategiile și programele sociale adresate persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor și familiilor afectate de sărăcie, precum și altor categorii de persoane aflate în nevoie;
- k) colectează și prelucrează datele și informațiile referitoare la beneficiari, furnizori și serviciile sociale acordate, la nivel național;
- l) monitorizează implementarea strategiilor autorităților administrației publice locale privind dezvoltarea de servicii sociale;
- m) elaborează standardele de cost pentru serviciile sociale și monitorizează respectarea lor de către furnizorii publici;
- n) elaborează criteriile, indicatorii de performanță și standardele de calitate privind serviciile sociale, monitorizează și controlează respectarea lor de către furnizorii publici și privați;
- o) elaborează, finanțează și implementează programe de interes național destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale;

p) elaborează și implementează programe și proiecte finanțate din fonduri structurale și alte fonduri internaționale;

q) acordă subvenții pentru dezvoltarea serviciilor sociale, în condițiile legii;

r) finanțează cheltuielile cu lucrări de construcții, reparații, modernizări și amenajări efectuate la centrele de servicii sociale, în condițiile legii;

s) coordonează metodologic activitatea serviciilor publice de asistență socială de la nivel teritorial și colaborează permanent cu autoritățile administrației publice locale;

ș) colaborează și desfășoară acțiuni și programe comune cu furnizorii privați de servicii sociale;

t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) *Ministerul Muncii și Justiției Sociale elaborează și publică anual un raport cu privire la stadiul acordării serviciilor sociale, care să conțină cel puțin:*

a) *analiza situației serviciilor sociale din România;*

b) *prezentarea situației actualizate a accesului diferitelor categorii de beneficiari la servicii sociale, dinamica și evoluția sectorului, bugetele alocate, cheltuieli efective cu serviciile sociale la nivelul județelor și la nivel național;*

c) *monitorizarea și evaluarea eficienței mecanismului de finanțare din domeniul serviciilor sociale, pe baza unor indicatori naționali;*

d) *monitorizarea la nivel național a procedurii unitare de evaluare a nevoilor sociale la nivel local;*

e) *standardele de cost actualizate pentru toate tipurile de servicii sociale;*

f) *analiza alocării bugetare în raport cu numărul estimat de beneficiari și costurile standard.*

ART. 107

(1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, pentru activitatea de stabilire și plată a beneficiilor de asistență socială asigurate din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și pentru activitatea de inspecție, organizează instituții de specialitate, cu sau fără personalitate juridică, în scopul realizării unui sistem unitar de administrare a beneficiilor de asistență socială și de evaluare, monitorizare și control în domeniul asistenței sociale.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) se organizează în funcție de numărul și de categoriile de persoane beneficiare, precum și de complexitatea activității, ca instituții publice cu structuri la nivel central și, după caz, cu servicii deconcentrate la nivel teritorial, cu sau fără personalitate juridică.

(2¹) *Instituțiile prevăzute la alin. (1) sunt implicate în activitatea de colectare, monitorizare și evaluare a politicilor familiale prin raportarea indicatorilor de performanță în domeniul politicilor familiale, definiți la art. 6 lit. f¹).*

(3) Organizarea, funcționarea și finanțarea instituțiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin lege.

ART. 108*

(1) Activitățile prevăzute la art. 107 alin. (1) se realizează de către funcționari publici, inspecții sociali și personal angajat în baza unui contract individual de muncă.

(2) Inspectorii sociali reprezintă personalul de specialitate care își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul țării și beneficiază de statutul specific personalului cu atribuții de inspecție și control.

(3) *În realizarea atribuțiilor, inspectorii sociali efectuează evaluarea, monitorizarea și controlul respectării legislației în vigoare din domeniul asistenței sociale, monitorizarea și controlul respectării criteriilor, standardelor și indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii, se licențiază serviciile sociale și se atestă nivelele de calitate a serviciilor sociale, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.*

(4) *Inspekția socială stabilește anual, prin planurile de inspecție, temele de evaluare, monitorizare și control, precum și misiuni specifice de control în scopul respectării drepturilor fundamentale ale omului, precum și al verificării corectitudinii stabilirii drepturilor de asistență socială.*

(4¹) Numărul inspectorilor sociali se stabilește cu respectarea raportului de o echipă la 20 de structuri publice sau private de asistență socială.

(5) Modul de funcționare la nivel național, precum și atribuțiile specifice Inspecției sociale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

#CIN

**) Conform art. XIV din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 108 alin. (4¹) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică gradual, până în anul 2027, după cum urmează:*

- a) în procent de cel puțin 10% din numărul necesar de inspectori, în anul 2024;*
- b) în procent de cel puțin 20% din numărul necesar de inspectori, în anul 2025;*
- c) în procent de cel puțin 30% din numărul necesar de inspectori, în anul 2026;*
- d) în procent de cel puțin 40% din numărul necesar de inspectori, în anul 2027.*

ART. 109

(1) Pentru eficientizarea procesului de elaborare și implementare a politicilor sociale la nivel național Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale organizează Observatorul Social Național, denumit în continuare Observator.

(2) Observatorul are rolul de a colecta și analiza la nivel național datele privind politicile publice în domeniul protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării-comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii ca parte integrantă din procesul de incluziune socială, de a elabora rapoartele naționale în domeniu, precum și de a formula recomandări și propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniile menționate.

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Observatorul colaborează cu organisme naționale și internaționale cu preocupări în domeniul protecției sociale și încheie protocoale de colaborare, inclusiv cu observatoarele sociale sectoriale sau teritoriale organizate de acestea.

(4) Observatorul face parte din mecanismul național de implementare a procesului de incluziune socială și cooperează cu autoritățile publice centrale și locale, cu toate formele de organizare ale societății civile participante la acest mecanism și cu institutele de cercetare și universități.

(5) Organizarea, funcționarea și finanțarea Observatorului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

ART. 109¹

(1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, începând cu anul 2028 se înființează centrul de formare continuă în asistență socială.

(2) Organizarea, funcționarea și finanțarea centrului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

ART. 110

(1) Activitatea de evaluare a persoanelor care prezintă afecțiuni generatoare de dizabilități și/sau invaliditate se realizează de către Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, denumit în continuare Institut, și structurile teritoriale de expertiză medicală.

(2) Pentru realizarea activității de evaluare a dizabilității, capacitatea funcțională a Institutului și a structurilor prevăzute la alin. (1) va fi dimensionată corespunzător atribuțiilor suplimentare.

(3) Structurile prevăzute la alin. (1) sunt singurele unități de profil abilitate să efectueze evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de dizabilitate sau invaliditate.

(4) Organizarea și funcționarea Institutului și a structurilor specializate în expertiză medicală se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de invaliditate sau de dizabilitate se realizează în baza unor criterii elaborate în concordanță cu clasificările și

modelul funcționării și dizabilității prevăzute în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății.

(6) Institutul și structurile teritoriale au în principal următoarele atribuții:

- a) primesc și analizează cererile și documentele medicale necesare pentru realizarea evaluării complexe a persoanei;
- b) realizează evaluarea stării de sănătate a persoanei și a nivelului de afectare a integrității funcționale și structurale a organismului;
- c) evaluează abilitățile de realizare a activităților de bază și instrumentale ale vieții în raport cu factorii de mediu și factorii personali;
- d) stabilesc gradul de limitare funcțională în baza căruia persoana poate fi încadrată în grad de invaliditate sau în grad de dizabilitate;
- e) elaborează programele de recuperare/reabilitare, de terapii specifice, de îngrijire și asistență.

ART. 111

Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate asigură aplicarea măsurilor de asistență socială specifice domeniului propriu de activitate, prevăzute de lege.

SECȚIUNEA a 2-a Nivelul local

ART. 112

(1) *Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale au atribuții privind asigurarea pachetului minim de asistență socială și administrarea și acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale.*

(2) În domeniul administrării și acordării beneficiilor de asistență socială, autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții principale:

- a) asigură și organizează activitatea de primire a solicitărilor privind beneficiile de asistență socială;
- b) pentru beneficiile de asistență socială acordate din bugetul de stat realizează colectarea lunară a cererilor și transmiterea acestora către agențiile teritoriale;
- c) verifică îndeplinirea condițiilor legale de acordare a beneficiilor de asistență socială, conform procedurilor prevăzute de lege sau, după caz, stabilite prin hotărâre a consiliului local, și pregătesc documentația necesară în vederea stabilirii dreptului la măsurile de asistență socială;
- d) întocmesc dispoziții de acordare/respingere sau, după caz, de modificare/suspendare/încetare a beneficiilor de asistență socială acordate din bugetul local și le prezintă primarului pentru aprobare;
- e) comunică beneficiarilor dispozițiile cu privire la drepturile și facilitățile la care sunt îndreptățiți, potrivit legii;
- f) urmăresc și răspund de îndeplinirea condițiilor legale de către titularii și beneficiarii beneficiilor de asistență socială;
- g) efectuează sondaje și anchete sociale pentru depistarea precoce a cazurilor de risc de excluziune socială sau a altor situații de necesitate a membrilor comunității și, în funcție de situațiile constatate, propun măsuri adecvate în vederea sprijinirii acestor persoane;
- h) realizează activitatea financiar-contabilă privind beneficiile de asistență socială administrate;
- i) elaborează și fundamentează propunerea de buget pentru finanțarea beneficiilor de asistență socială;
- j) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(3) În domeniul organizării, administrării și acordării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții principale:

a) elaborează, în concordanță cu strategiile naționale și nevoile locale identificate, strategia județeană, respectiv locală de dezvoltare a serviciilor sociale, pe termen mediu și lung, după consultarea furnizorilor publici și privați, a asociațiilor profesionale și a organizațiilor reprezentative ale beneficiarilor și răspund de aplicarea acesteia;

b) în urma consultării furnizorilor publici și privați, a asociațiilor profesionale și a organizațiilor reprezentative ale beneficiarilor elaborează planurile anuale de acțiune*) privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, care cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor din fonduri publice, bugetul estimat și sursele de finanțare;

c) inițiază, coordonează și aplică măsurile de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială în care se pot afla anumite grupuri sau comunități;

d) identifică familiile și persoanele aflate în dificultate, precum și cauzele care au generat situațiile de risc de excludere socială;

e) realizează atribuțiile prevăzute de lege în procesul de acordare a serviciilor sociale;

f) încheie, în condițiile legii, contracte de parteneriat public-public și public-privat pentru sprijinirea financiară și tehnică a autorităților administrației publice locale de la nivelul județului, pentru susținerea dezvoltării serviciilor sociale;

g) propun înființarea serviciilor sociale de interes județean sau local;

h) colectează, prelucrează și administrează datele și informațiile privind beneficiarii, furnizorii publici și privați și serviciile administrate de aceștia;

i) monitorizează și evaluează serviciile sociale;

j) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și internațională în domeniul serviciilor sociale;

k) elaborează proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale în conformitate cu planul anual de acțiune și asigură finanțarea/cofinanțarea acestora;

l) asigură informarea și consilierea beneficiarilor, precum și informarea populației privind drepturile sociale și serviciile sociale disponibile;

m) *furnizează și administrează serviciile sociale adresate copilului, familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, precum și tuturor categoriilor de beneficiari prevăzute de lege, fiind responsabile de calitatea serviciilor prestate;*

n) planifică și realizează activitățile de informare, formare și îndrumare metodologică, în vederea creșterii performanței personalului care administrează și acordă servicii sociale;

o) colaborează permanent cu organizațiile societății civile care reprezintă interesele diferitelor categorii de beneficiari;

p) organizează și realizează activitățile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii publici și privați;

q) încheie, în condițiile legii, contracte și convenții de parteneriat, contracte de finanțare, contracte de subvenționare pentru înființarea, administrarea, finanțarea și cofinanțarea de servicii sociale;

r) monitorizează financiar și tehnic contractele prevăzute la lit. q);

s) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

#CIN

*) A se vedea și Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 1086/2018 privind aprobarea modelului-cadru al Planului anual de acțiune privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

ART. 113

(1) În aplicarea atribuțiilor prevăzute la art. 112 autoritățile administrației publice locale înființează structuri specializate denumite servicii publice de asistență socială și

organizează, în aparatul de specialitate al consiliului județean/al primarului, compartimentul responsabil de contractarea serviciilor sociale.

(2) Serviciile publice de asistență socială se organizează în subordinea consiliilor județene, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București și Consiliului General al Municipiului București, la nivel de direcție generală.

(3) Serviciile publice de asistență socială se organizează în subordinea consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, la nivel de direcție.

(3[^]1) Prin excepție de la prevederile alin. (3), serviciile publice de asistență socială se pot organiza ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului sau ca direcție generală, instituție publică în subordinea consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, în funcție de structura demografică și de indicatorii socioeconomi ai orașului/municipiului.

(4) La nivelul comunelor, serviciile publice de asistență socială se organizează ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului.

(4[^]1) Autoritățile administrației publice locale pot decide înființarea, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, de asociații de dezvoltare intercomunitară în vederea organizării și furnizării în comun a serviciilor publice de asistență socială.

(5) Regulamentele-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și structura orientativă de personal a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului), la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, urmând ca regulamentul propriu, organigrama și statul de funcții să fie aprobate prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.*

#CIN

**) A se vedea și Hotărârea Guvernului nr. 797/2017 pentru aprobarea regulamentelor-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și a structurii orientative de personal.*

Menționăm că, ulterior publicării hotărârii indicate mai sus, art. 113 a fost modificat prin art. III pct. 96 - 98 din Legea nr. 100/2024 (#M10).

ART. 114

(1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul județelor realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel:

a) prin serviciile publice de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) lit. f), h) și i) pentru beneficiile de asistență socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului județean, și, după caz, a celor prevăzute în legile speciale și pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. a) - o) și lit. s) în ceea ce privește acordarea și administrarea serviciilor sociale;

b) prin compartimentul prevăzut la art. 113 alin. (1), pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).

(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1) autoritățile administrației publice locale de la nivelul județelor realizează:

a) colaborarea cu autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în vederea identificării nevoii de asistență socială și stabilirii dreptului la asistență socială, înființării și organizării serviciilor sociale, în concordanță cu nevoile și situațiile de dificultate identificate, pentru a se realiza o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul județului;

b) acordarea de sprijin autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în scopul planificării, dezvoltării și organizării serviciilor sociale de interes local;

b[^]1) asigurarea activității de coordonare profesională a asistenților sociali din comunitățile dezavantajate, în conformitate cu prevederile art. 54[^]1;

c) înființarea și administrarea bazei de date referitoare la toți furnizorii publici și privați de servicii sociale de la nivel județean.

(3) În vederea implementării prevederilor alin. (2) lit. a) și b), între unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale se pot încheia acorduri de cooperare.

ART. 115

(1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor, precum și sectoarelor municipiului București realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel:

a) prin serviciile publice de asistență socială, respectiv compartimentele funcționale pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) și alin. (3) lit. a) - o) și lit. s);

b) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).

(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1), autoritățile administrației publice locale de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor, precum și sectoarelor municipiului București au obligația de a transmite serviciului public de asistență socială de la nivel județean, respectiv al Consiliului General al Municipiului București strategiile locale și planurile anuale de acțiune, precum și datele și informațiile colectate la nivel local privind beneficiarii, furnizorii publici și privați, precum și serviciile administrate de aceștia.

(3) Datele și informațiile prevăzute la alin. (2) se transmit și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în scopul elaborării raportului prevăzut la art. 106 alin. (2), până la data de 31 mai a fiecărui an, pentru anul anterior, conform modelului aprobat prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și afișat pe pagina de internet a ministerului, în format editabil.

ART. 116

(1) Consiliul General al Municipiului București realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel:

a) prin serviciul public de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) lit. h) - j) pentru beneficiile de asistență socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului județean, și, după caz, a celor prevăzute în legile speciale;

b) prin serviciul public de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. a) - o) și lit. s);

c) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).

(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1), Consiliul General al Municipiului București asigură:

a) colaborarea cu serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor, precum și cu furnizorii de servicii sociale publici sau privați și alte organizații ale societății civile care reprezintă interesele beneficiarilor, în vederea facilitării accesului echitabil al tuturor cetățenilor capitalei la serviciile sociale existente pe raza teritorială a întregului municipiu;

b) avizarea strategiilor de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel de sector;

c) inițierea și aplicarea programelor de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială, soluționarea urgențelor sociale și dezvoltarea proiectelor de servicii sociale destinate, în principal, categoriilor de persoane ale căror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului București;

d) înființarea, organizarea și acordarea serviciilor sociale de interes local pentru persoanele care trăiesc pe raza teritorială a municipiului București, fără a avea domiciliul/reședința într-un sector;

e) înființarea și administrarea bazei de date referitoare la toți furnizorii de servicii sociale, publici și privați, din municipiul București, precum și la serviciile administrate de aceștia, transmiterea acestora către serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor municipiului București, precum și publicarea ei pe pagina de internet proprie.

ART. 117

(1) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale județene și a municipiului București se elaborează pe termen mediu, respectiv pe o perioadă de 5 ani, precum și pe termen lung, respectiv pe o perioadă de 10 ani, și cuprind măsurile și acțiunile din domeniu, planificarea acestora și bugetul estimativ.

(2) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) se dezbat și se avizează de către Comisiile județene de incluziune socială și a municipiului București, anterior aprobării lor prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

(3) Comisiile județene de incluziune socială și cea a municipiului București sunt constituite la nivelul instituției prefectului și funcționează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(4) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul sectoarelor municipiului București elaborează propriile strategii de dezvoltare a serviciilor sociale care sunt cuprinse în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a municipiului București. Consiliul General al Municipiului București colaborează cu consiliile locale de sector în vederea asigurării de oportunități egale pentru toți locuitorii capitalei în accesarea serviciilor sociale.

(5) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) și (4) se elaborează în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

ART. 118

(1) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale se elaborează de către autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu măsurile și acțiunile prevăzute în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a județului de care aparțin, respectiv în cea a municipiului București, pentru sectoarele de la nivelul capitalei.

(2) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale prevăzute la alin. (1) cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor de la furnizorii privați, programul de subvenționare, bugetul estimat și sursele de finanțare.

(3) Planurile anuale de acțiune elaborate de autoritățile administrației publice locale, anterior aprobării acestora prin hotărâre a consiliului local, se transmit pentru consultare consiliului județean, respectiv Consiliului General al Municipiului București.

(4) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale administrate și/sau finanțate de consiliile județene, de consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, precum și de Consiliul General al Municipiului București, anterior supunerii acestora spre aprobare prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local al sectorului/consiliului general al capitalei, se transmit pentru consultare comisiilor teritoriale de incluziune socială.

ART. 119

(1) Autoritățile administrației publice locale și toți furnizorii publici de servicii sociale au obligația de a organiza și acorda serviciile sociale, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcție de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate, de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale adecvate și de calitate, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura resursele umane, financiare și materiale, în conformitate cu reglementările în vigoare, strategia proprie de dezvoltare a serviciilor sociale și planurile anuale de acțiune în domeniu.

(3) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București înființează servicii sociale rezidențiale de interes local, numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor teritorială.

(4) În condițiile în care numărul solicitărilor este limitat sau în cazul în care nu dispun de resurse suficiente, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București încheie parteneriate pentru

înființarea de servicii rezidențiale de interes intercomunitar pentru persoanele care au domiciliul/reședința în unitățile administrativ-teritoriale partenere.

(5) Consiliul județean, în baza nevoilor identificate și a cererilor de așteptare înregistrate la nivelul județului, înființează servicii sociale rezidențiale de interes județean.

(5¹) Capacitatea centrelor rezidențiale înființate în condițiile prevederilor alin. (3) - (5) se încadrează în capacitatea maximă prevăzută în legile speciale, în funcție de categoria de persoane beneficiare.

(6) Autoritățile administrației publice locale pot decide, prin hotărâre de consiliu, schimbarea destinației serviciilor sociale existente, numai în alte categorii de servicii sociale sau, în cazuri bine justificate, în servicii din domeniul educației, sănătății ori culturii.

ART. 120

În vederea funcționării eficiente a sistemului național de servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivel local și județean au următoarele obligații, în relație cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, cu Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse:

a) de a respecta și aplica prevederile reglementărilor legale în vigoare, ale strategiilor și programelor naționale din domeniul serviciilor sociale;

b) de a transmite ministerului, în termen de 30 de zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel județean/al sectoarelor municipiului București/al municipiului București;

c) de a transmite ministerului, în termenele solicitate, situațiile statistice, datele, informațiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate și acordate la nivelul județului, municipiului București, precum și la nivel local, după caz.

CAPITOLUL VI

Personalul din sistemul de asistență socială

ART. 121

(1) În domeniul asistenței sociale activează asistenți sociali, alt personal de specialitate în asistență socială, precum și personal cu profesii, calificări și competențe diverse.

(2) Personalul din domeniul asistenței sociale își desfășoară activitatea în conformitate cu statutul profesiei, al dispozițiilor Codului muncii, precum și al altor dispoziții legale, după caz.

(3) Furnizorii de servicii sociale, publici și privați, au obligația de a respecta normativele de personal prevăzute de regulamentele-cadru de organizare și funcționare și de standardele minime de calitate.

(4) Furnizorii de servicii sociale acreditați au obligația de a solicita certificatul de integritate comportamentală și, după caz, documentul de evaluare psihiatrică, la angajarea personalului din cadrul serviciilor sociale și din structura organizatorică proprie, care, prin natura profesiei, intră în contact direct cu persoana beneficiară. Prevederea se aplică și la încheierea contractelor de voluntariat.

(5) Furnizorii de servicii sociale au obligația de a include în sesiunile de instruire periodică a personalului informații practice privind drepturile fundamentale ale omului, riscurile de abuz, neglijare, rele tratamente.

ART. 122

(1) Furnizorii de servicii sociale, publici și privați, realizează identificarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup și elaborează planurile de intervenție pentru prevenirea, combaterea și soluționarea situațiilor de dificultate, în condițiile legilor speciale, numai prin asistenții sociali, în conformitate cu atribuțiile ce le revin potrivit statutului asistentului social și regulamentelor interne ale angajatorilor, respectiv fișei postului.

(2) *Autoritățile administrației publice locale angajează asistenți sociali sau contractează serviciile acestora pentru a realiza activitățile prevăzute la alin. (1), cu respectarea raportului de un asistent social la maximum 3.000 de cetățeni și la cel mult 300 de beneficiari de asistență socială.*

(3) *Serviciile publice de asistență socială, precum și furnizorii de servicii sociale, publici și privați, asigură condițiile pentru accesul asistenților sociali la programe de formare continuă și supervizare profesională, în conformitate cu prevederile normelor profesionale stabilite de Colegiul Național al Asistenților Sociali din România.*

(4) *Furnizorii de servicii sociale, publici și privați, trebuie să se asigure că asistentul social își desfășoară activitatea conform treptelor de competență profesională și cu respectarea normelor referitoare la practica profesiei de asistent social aprobate de Colegiul Național al Asistenților Sociali din România.*

ART. 123

(1) *În procesul de acordare a serviciilor sociale pot fi implicați voluntari care, pentru activitatea desfășurată, beneficiază de facilități.*

(2) *Furnizorii de servicii sociale care utilizează voluntari pot beneficia de facilități pentru accesarea de fonduri din bugetul de stat, bugetul local sau fonduri internaționale.*

(3) *Facilitățile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt prevăzute în legile speciale.*

ART. 124

Personalul care activează în domeniul asistenței sociale are obligația:

- a) să își desfășoare activitatea în conformitate cu legislația în vigoare;
- b) să asigure confidențialitatea informațiilor obținute în exercitarea profesiei;
- c) să respecte intimitatea beneficiarilor;

d) să respecte libertatea beneficiarului de a alege serviciile sociale și furnizorii de servicii sociale;

e) să respecte etica profesională;

f) să implice activ beneficiarii de servicii sociale și, după caz, familiile acestora în procesul decizional și de acordare a serviciilor sociale;

g) să respecte demnitatea și unicitatea persoanei.

ART. 125*)

(1) *Personalul angajat în cadrul serviciilor sociale, precum și cel din cadrul serviciilor publice de asistență socială este personal contractual.*

(2) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcție de conducere din cadrul serviciilor publice de asistență socială, precum și personalul cu atribuții în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare și de consiliere juridică pot fi încadrați ca funcționari publici în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Gradele profesionale pe care este structurată funcția publică specifică de asistent social și condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice specifice de asistent social sunt cele prevăzute la art. 393, respectiv la art. 468 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.*

(4) *Funcția publică specifică de asistent social, clasa I, gradele profesionale debutant, asistent, principal, superior, se echivalează cu funcția publică generală de execuție de consilier/inspector clasa I, gradele profesionale debutant, asistent, principal, superior.*

#CIN

**) Conform art. XVI alin. (3) din Legea nr. 100/2024 (#M10), autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt angajați asistenți sociali au obligația de a stabili funcțiile publice specifice de asistent social și de a le echivala cu funcțiile publice generale, potrivit art. 125 alin. (3) și (4) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), în termen de 2 ani de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)].*

ART. 126

(1) *Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și furnizorii de servicii sociale, publici și privați, au obligația de a promova, facilita și asigura personalului propriu programe de formare profesională, programe de instruire specifică, precum și accesul la supervizarea profesională.*

(2) *Autoritățile administrației publice locale au obligația de a încheia convenții de colaborare cu universitățile care derulează programe de licență pentru asistenți sociali, în vederea desfășurării practicii studenților, în conformitate cu prevederile Legii nr. 258/2007 privind practica elevilor și studenților, cu completările ulterioare, la solicitarea acestora.*

(3) *Furnizorii de servicii sociale privați pot încheia contracte/convenții de colaborare cu universitățile care derulează programe de licență pentru asistenți sociali, în vederea desfășurării practicii studenților, în conformitate cu prevederile Legii nr. 258/2007, cu completările ulterioare.*

ART. 127

Salarizarea personalului din sistemul public de asistență socială se face potrivit Legii-cadru nr. 284/2010*) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

#CIN

*) Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată. A se vedea Legea-cadru nr. 153/2017.

CAPITOLUL VII Finanțarea asistenței sociale

ART. 128

(1) *Asistența socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din donații, sponsorizări sau din alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice, din țară și din străinătate, din contribuții ale beneficiarilor, fonduri europene, precum și din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu și în limita resurselor financiare disponibile.*

(2) *Finanțarea cheltuielilor de personal pentru asistenții sociali din cadrul serviciilor publice de asistență socială, responsabili de activitățile prevăzute la art. 46 și 47, în vederea stabilirii dreptului la servicii sociale, ca măsură de asistență socială, și a monitorizării serviciilor sociale, este inclusă în standardul de cost al serviciului social.*

SECȚIUNEA 1 Finanțarea beneficiilor de asistență socială

ART. 129

(1) Beneficiile de asistență socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat sau/și de la bugetele locale, conform dispozițiilor prezentei legi.

(2) La fundamentarea anuală a sumelor necesare asigurării plății beneficiilor de asistență socială se ține cont de următoarele elemente:

- a) numărul de beneficiari înregistrați în anul anterior;
- b) estimarea numărului de beneficiari pentru anul bugetar în funcție de evoluțiile economice, demografice și sociale, precum și de indicatorii macroeconomici înregistrați;
- c) quantumul nominal sau, după caz, quantumul mediu al beneficiului de asistență socială.

(3) Se iau în considerare la fundamentarea bugetară și beneficiile de asistență socială care urmează să fie acordate, aprobate în condițiile legii, pe baza elementelor prevăzute la alin. (2) lit. b) și c).

ART. 130

(1) Fondurile necesare cheltuielilor cu tipărirea formularelor de cerere se asigură din bugetul unităților administrativ-teritoriale.

(2) Pentru solicitarea drepturilor, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, instituțiile prevăzute la art. 107 alin. (1), precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a posta pe site-urile proprii formatul printabil al formularelor de cerere.

(3) Fondurile necesare cheltuielilor de transmitere a drepturilor se asigură din bugetele din care se plătește beneficiul de asistență socială, fără a afecta cuantumul acestuia.

ART. 131

Guvernul și fiecare ordonator de credite, autoritate a administrației publice centrale sau locale, în elaborarea strategiilor și politicilor sociale la nivel național ori local trebuie să se asigure că acestea sunt în concordanță cu principiile responsabilității fiscale, regulile fiscale, precum și cu obiectivele și limitele din strategia fiscal-bugetară reglementată de Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010.

SECȚIUNEA a 2-a Finanțarea serviciilor sociale

ART. 132

(1) *Serviciile sociale se finanțează din următoarele surse:*

- a) *bugetul de stat;*
- b) *bugetul local al județului, respectiv al municipiului București;*
- c) *bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului București;*
- d) *donatii, sponsorizări sau alte contribuții din partea persoanelor fizice ori juridice din țară și din străinătate;*
- e) *fonduri externe rambursabile și nerambursabile, în limita sumelor alocate și cu respectarea prevederilor și regulilor de eligibilitate stabilite la nivelul programului și la nivelul ghidurilor solicitantului;*
- f) *contribuția persoanelor beneficiare, direct sau prin sisteme de asigurări, în condițiile legii;*
- g) *alte surse de finanțare, în conformitate cu legislația în vigoare.*

(2) *Statul, prin bugetul de stat și bugetele locale, asigură finanțarea tuturor etapelor obligatorii pentru serviciile sociale acordate persoanelor care au dreptul la asistență socială, conform prevederilor prezentei legi și legilor speciale.*

(3) *Finanțarea se face pe baza și în limitele standardului de cost pe beneficiar, cu respectarea metodologiei prevăzute de legile speciale.*

(4) *De suma aferentă finanțării serviciilor sociale beneficiază persoanele pentru care a fost stabilit dreptul la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.*

ART. 133

(1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

a) finanțarea programelor de interes național, elaborate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și de alte autorități ale administrației publice centrale cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și aprobate prin hotărâre a Guvernului*);

a¹) *finanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială cu respectarea prevederilor art. 132 alin. (2) - (4);*

b) finanțarea programelor de subvenționare a furnizorilor privați de servicii sociale, derulate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale;

c) finanțarea înființării unor instituții de asistență socială-pilot;

d) finanțarea serviciilor sociale acordate prin structurile publice aflate în subordinea-coordonarea autorităților administrației publice centrale;

e) *finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de către furnizorii publici și privați de servicii sociale, în condițiile legii;*

f) finanțarea programelor de educație permanentă a personalului de specialitate și a programelor de cercetare din domeniul serviciilor sociale;

g) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru centrele de servicii sociale, precum și cheltuielile aferente serviciilor prevăzute la art. 103⁴ alin. (1) lit. b), în condițiile legii;

h) cofinanțarea serviciilor sociale, în baza memorandumurilor, protocolelor, convențiilor de parteneriat, încheiate conform legii.

(2) Pentru cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. g), care se suportă din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, procedura de acordare a sumelor cu această destinație se stabilește prin hotărâre a Guvernului**).

#CIN

**) A se vedea:*

- Hotărârea Guvernului nr. 479/2016 privind aprobarea programului de interes național "Creșterea calității vieții persoanelor vârstnice din căminele pentru persoane vârstnice";

- Hotărârea Guvernului nr. 798/2016 privind aprobarea programului de interes național în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități "Înființarea de servicii sociale de tip centre de zi, centre respiro/centre de criză și locuințe protejate în vederea dezinstituționalizării persoanelor cu dizabilități aflate în instituții de tip vechi și pentru prevenirea instituționalizării persoanelor cu dizabilități din comunitate";

- Hotărârea Guvernului nr. 267/2017 pentru aprobarea programului de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului pentru perioada 2017 - 2019;

- Hotărârea Guvernului nr. 193/2018 privind aprobarea programului de interes național în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități "Înființarea de servicii sociale în vederea asigurării tranziției tinerilor cu dizabilități de la sistemul de protecție specială a copilului către sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități";

- Hotărârea Guvernului nr. 427/2018 privind aprobarea programului de interes național "Servicii comunitare la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente" și a programului de interes național "Creșterea capacității serviciilor publice de asistență socială din unele unități administrativ-teritoriale";

- Hotărârea Guvernului nr. 435/2022 privind aprobarea unor programe de interes național pentru dezvoltarea serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice.

***)* A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 973/2012 privind aprobarea procedurii de acordare a sumelor din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, pentru finanțarea unor cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru centrele de zi și rezidențiale.

ART. 134*)

(1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate susținerii funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale se realizează în baza fundamentărilor transmise de autoritățile administrației publice locale.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, prin derogare de la prevederile art. 6 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, sumele alocate de la bugetul de stat ca finanțare pentru serviciile sociale se asigură prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, prin Agenția Națională de Plăți și Inspecție Socială, și se fundamentează pe solicitările autorităților administrației publice locale.

(3) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale se realizează în baza standardelor de cost în vigoare pentru serviciile sociale administrate, contractate sau subvenționate în condițiile legii, precum și în baza estimării costurilor necesare funcționării serviciilor nou-înființate în anul bugetar respectiv.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale, ca finanțare pentru

serviciile sociale, se realizează în baza costurilor standard în vigoare, cu respectarea prevederilor art. 132 alin. (2) - (4).

(5) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului**), la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(6) În situația în care, datorită nevoilor specifice și situațiilor particulare ale beneficiarilor de servicii sociale, costurile necesare furnizării serviciului respectiv depășesc nivelul prevăzut de standardul de cost, consiliile județene, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București și consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor alocă sumele necesare din venituri proprii sau din alte surse atrase, în condițiile legii.

(7) Finanțarea serviciilor sociale se face după principiul "resursa financiară urmează beneficiarul", în baza căruia alocația bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, stabilită de serviciul public de asistență socială sau, după caz, de comisia de evaluare complexă și prevăzută în planul de servicii sociale, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale.

(8) Plata sumelor acordate pentru servicii sociale ca măsură de asistență socială se efectuează lunar, de către agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, inclusiv către cele care sunt membre ale unor asociații de dezvoltare intercomunitară, pe baza datelor comunicate de serviciile publice de asistență socială.

(9) Unitățile administrativ-teritoriale efectuează plata către furnizorii de servicii sociale în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii sumelor, în baza raportului furnizorului de servicii sociale prevăzut la art. 45 alin. (4).

(10) Sumele fundamentate se alocă din bugetul de stat pentru finanțarea serviciilor sociale, în condițiile alin. (2), în următoarea ordine de prioritate:

a) serviciile sociale adresate copilului separat de părinți, care necesită protecție specială;

b) serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul serviciilor;

c) pachetul minim de asistență socială și serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost;

d) serviciile sociale adresate persoanelor vârstnice, în funcție de tipul serviciilor;

e) serviciile sociale destinate copilului și familiei, în funcție de tipul serviciilor;

f) serviciile sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice și a violenței împotriva femeii;

g) serviciile sociale adresate altor categorii de persoane aflate în risc de excluziune socială, în funcție de tipul serviciilor.

(11) Nivelul sumelor acordate potrivit alin. (10) lit. a), b), d) - g) se stabilește prin legile speciale, pe tipuri de servicii.

(12) Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (10) lit. c), de la bugetul de stat se alocă cel puțin 80% din standardul de cost.

(13) Pentru categoriile de servicii sociale prevăzute la alin. (10), diferența până la 100% din standardul de cost se asigură din bugetele locale ale județelor și ale municipiilor, orașelor, comunelor și din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, după caz.

(14) Pentru categoriile de servicii sociale prevăzute la alin. (10), în situația în care comunele, orașele și municipiile nu dispun de resursele necesare pentru asigurarea diferenței de până la 100% din standardul de cost, sumele se pot asigura din bugetul județului.

(15) Pentru aplicarea prevederilor alin. (8), Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse elaborează norme metodologice, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(16) Finanțarea de la bugetul de stat a serviciilor sociale înființate în condițiile art. 42 alin. (2) și (3[^]1) se realizează prin bugetele locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale partenere sau, după caz, membre.

#CIN

***)** 1. Conform art. XII alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 134 alin. (8) și (9) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică de la data de 1 ianuarie 2026.

2. Conform art. XII alin. (2) din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 134 alin. (12) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică gradual, după cum urmează:

- a) în procent de cel puțin 10% din standardul minim de cost, în anul 2026;
- b) în procent de cel puțin 30% din standardul minim de cost, în anul 2027;
- c) în procent de cel puțin 50% din standardul minim de cost, în anul 2028;
- d) în procent de cel puțin 70% din standardul minim de cost, în anul 2029;
- e) în procent de cel puțin 80% din standardul minim de cost, începând cu anul 2030.

3. Conform art. XIII din Legea nr. 100/2024 (#M10), prevederile art. 134 alin. (2), (4), (8) și (9) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), se aplică în anul 2025, prin excepție de la prevederile art. XII alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), numai în unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale pilot stabilite prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, după consultarea structurilor asociative ale unităților administrativ-teritoriale.

4. Conform art. XXI din Legea nr. 100/2024 (#M10), în vederea aplicării prevederilor art. 134 din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin Legea nr. 100/2024 (#M10), începând cu anul 2026 se suplimentează cu 100 numărul maxim de posturi finanțate de la bugetul de stat, aprobat pentru funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială și agențiilor pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 151/2012.

****)** A se vedea și Hotărârea Guvernului nr. 426/2020 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale.

Menționăm că, ulterior publicării hotărârii indicate mai sus, art. 134 a fost modificat prin art. III pct. 114 din Legea nr. 100/2024 (#M10).

ART. 135

(1) Din bugetele locale ale județelor se alocă fonduri pentru:

a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat;

a[^]1) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici și privați, cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (7);

b) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale;

c) cofinanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, pentru beneficiarii din mediul rural și din localități defavorizate;

d) finanțarea cheltuielilor de funcționare a comisiilor de evaluare și a serviciilor de evaluare complexă, prevăzute de lege, până la intrarea în vigoare a noului sistem de evaluare prevăzut la art. 110;

e) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul județului respectiv;

f) finanțarea și cofinanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale a acțiunilor de sensibilizare a comunității privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul județului;

g) cofinanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;

- h) finanțarea subvențiilor destinate serviciilor sociale acordate de furnizorii privați;
- i) alte finanțări sau cofinanțări prevăzute de lege.

(2) Consiliul județean are obligația să asigure din bugetul propriu sumele în completarea celor alocate din bugetul de stat.

ART. 136

(1) Din bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București se alocă fonduri pentru:

a) *finanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, a serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate în condițiile legii ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat;*

a¹) *finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici și privați, cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (7);*

a²) *subvenționarea serviciilor sociale acordate de furnizorii de servicii sociale privați;*

b) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale;

c) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea în parteneriat cu consiliul județean a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul comunității respective;

d) finanțarea și cofinanțarea în parteneriat cu consiliul județean a acțiunilor de sensibilizare a populației privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul comunității;

e) cofinanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;

f) alte finanțări sau cofinanțări prevăzute de lege.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să asigure sumele din bugetele proprii și alte venituri extrabugetare, în completarea celor alocate din bugetul de stat.

ART. 137

(1) Serviciile medicale asigurate beneficiarilor de servicii sociale în centrele rezidențiale și de zi se finanțează de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii și în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate.

(2) Furnizorii publici și privați care acordă servicii de îngrijire în centre rezidențiale și, după caz, în centre de zi asigură, din fonduri proprii, medicamente uzuale acordate fără prescripție medicală, materiale sanitare și echipamentele necesare îngrijirii persoanei asistate, care nu sunt finanțate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate sau prin programele Ministerului Sănătății.

ART. 138

(1) Pentru finanțarea serviciilor sociale se pot utiliza veniturile obținute din sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, acordate de persoane fizice și juridice, române și străine, furnizorilor de servicii.

(2) Serviciile sociale pot fi finanțate din fonduri internaționale, stabilite prin memorandumurile sau protocoalele de finanțare încheiate de statul român cu donatorii, precum și din fondurile structurale pentru proiectele selectate în cadrul programelor operaționale regionale.

(3) În funcție de venituri, persoanele beneficiare contribuie la finanțarea acordării serviciilor sociale, conform legii.

(4) Furnizorii de servicii sociale pot dezvolta activități lucrative numai pentru autofinanțarea serviciilor sociale acordate, cu excepția operatorilor economici prevăzuți la art. 37 alin. (3) lit. e).

(5) Veniturile obținute din activitățile prevăzute la alin. (4) se utilizează și pentru lucrări de modernizare, reamenajare și renovare a centrelor aflate în administrare.

ART. 139*)

(1) *Asociațiile și fundațiile, precum și cultele recunoscute de lege, în calitate de furnizori de servicii sociale privați, pot primi subvenții alocate de la bugetul de stat și de*

la bugetele județene, bugetele locale/bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, ca formă de sprijin în vederea înființării, dezvoltării, diversificării și asigurării continuității serviciilor sociale acordate de aceștia.

(2) Subvenționarea furnizorilor privați din fonduri publice se reglementează prin lege specială.

**) 1. Conform art. XVIII alin. (2) lit. a) din Legea nr. 100/2024 (#M10), la data de 31 decembrie 2030 se abrogă art. 139.*

2. Reproducem mai jos prevederile art. XV din din Legea nr. 100/2024 (#M10):

"ART. XV

*(1) Până la data de 31 decembrie 2029, autoritățile administrației publice locale au obligația luării în evidență, realizării anchetelor sociale și, după caz, întocmirii dispozițiilor de stabilire a dreptului la servicii sociale ca măsură de asistență socială pentru persoanele care au domiciliul în raza lor administrativ-teritorială și care sunt beneficiari ai unităților de asistență socială pentru care asociațiile, fundațiile și cultele recunoscute de lege primesc subvenții de la bugetul de stat și de la bugetele locale în baza prevederilor Legii nr. 34/1998**) privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, cu completările ulterioare.*

*(2) Pentru anul 2030 nu se mai organizează selecții anuale pentru acordarea de subvenții din bugetul de stat sau din bugetele locale, în baza Legii nr. 34/1998**), cu completările ulterioare."*

#CIN

****) Conform art. XVIII alin. (2) lit. b) din Legea nr. 100/2024 (#M10), la data de 31 decembrie 2030 se abrogă Legea nr. 34/1998.*

SECȚIUNEA a 3-a Contractarea serviciilor sociale

ART. 140

(1) Contractarea din fonduri publice a serviciilor sociale oferite de furnizori privați are în vedere realizarea următoarelor obiective aprobate prin strategiile naționale și locale în domeniu:

- a) promovarea parteneriatului public-privat;
- b) dezvoltarea și diversificarea serviciilor sociale de interes local;
- c) construcția unei rețele naționale de servicii sociale;
- d) asigurarea stabilității și continuității funcționării serviciilor sociale;
- e) asigurarea calității serviciilor sociale;
- f) implicarea comunității în identificarea, prevenirea și soluționarea problemelor sociale;
- g) asigurarea accesului, pe criterii nediscriminatorii, a furnizorilor privați și publici de servicii sociale la fonduri publice;
- h) respectarea dreptului persoanei beneficiare la libera alegere a furnizorului de servicii sociale;
- i) optimizarea rezultatelor obținute în urma furnizării serviciilor sociale;
- j) performanța în administrarea serviciilor sociale.

(2) Finanțarea serviciilor sociale se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale care, pe baza planurilor anuale de acțiune prevăzute la art. 112 alin. (3) lit. b), realizează următoarele:

- a) stabilesc tipurile de servicii sociale necesare comunității;
- b) inventariază serviciile sociale existente;
- c) evaluează eficiența și eficacitatea acestora;
- d) identifică nevoia de servicii sociale noi.

(3) Pentru contractarea furnizării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale elaborează și publică anual lista serviciilor sociale pe care le vor contracta cu furnizorii publici și privați de servicii sociale.

(4) Autoritățile administrației publice locale în colaborare cu furnizorii publici și privați elaborează criteriile care fundamentează tipurile de servicii sociale ce urmează să fie contractate.

ART. 141

(1) Autoritățile administrației publice locale, denumite în continuare autorități contractante, contractează, cu furnizorii publici și privați, serviciile sociale organizate și definite conform Nomenclatorului serviciilor sociale. Tipurile de contracte se stabilesc de către autoritățile contractante, în condițiile legii.

(2) Autoritățile contractante au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru finanțarea serviciilor sociale prevăzute în planurile anuale de acțiune.

(3) Finanțarea din fonduri publice, prevăzută la alin. (1), a serviciilor sociale acordate de furnizorii publici și privați de servicii sociale se realizează pe principiile concurenței, eficienței și transparenței și se supune legislației din domeniul achizițiilor publice.

ART. 142

(1) Furnizorii privați de servicii sociale, autoritățile contractante, precum și alte persoane fizice sau juridice care finanțează servicii sociale pot solicita evaluarea independentă a contractelor de finanțare pentru furnizarea serviciilor sociale, prin demararea procedurilor de audit social.

(2) Auditul social se realizează de către auditorul social și are în vedere, în principal, următoarele aspecte:

a) verificarea planurilor și procedurilor stabilite de furnizorii de servicii sociale pentru serviciile finanțate;

b) evaluarea eficienței și eficacității serviciilor sociale contractate;

c) verificarea exactității informațiilor utilizate;

d) recomandarea de ameliorări operaționale.

(3) Auditorul social este persoana care are calificarea și care este mandatat de entitățile prevăzute la alin. (1) pentru a realiza componentele unui audit. Auditorul social nu este investit cu nicio putere de control sau sancționare.

(3¹) Auditorul social poate desfășura și activități de evaluare independentă a contractelor de servicii sociale prevăzute la art. 45 alin. (1), din perspectiva respectării drepturilor fundamentale ale omului pentru persoanele beneficiare de servicii sociale.

(4) Activitatea de audit social, precum și statutul auditorului social se stabilesc prin lege*).

#CIN

* Conform art. X alin. (1) din Legea nr. 100/2024 (#M10), în termen de 90 de zile de la data de 21 aprilie 2024 [data intrării în vigoare a Legii nr. 100/2024 (#M10)], Ministerul Muncii și Solidarității Sociale elaborează proiectul de lege prevăzut la art. 142 alin. (4) din Legea nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 100/2024 (#M10).

CAPITOLUL VII¹

Răspunderea juridică

ART. 142¹

(1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 40 alin. (5), art. 44 alin. (4), art. 47 alin. (1), art. 49 alin. (2), art. 50 alin. (3), art. 120 lit. b) și ale art. 122 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 6.000 lei;

b) nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (3), art. 49 alin. (1) și ale art. 122 alin. (1), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

c) *nerespectarea prevederilor art. 113 alin. (1) - (4), art. 114 alin. (2), art. 115 alin. (2) și art. 116 alin. (2) lit. e), cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei;*

d) *nerespectarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) și (3), art. 56 alin. (1), art. 117 alin. (2) și art. 118 alin. (3) și (4), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;*

e) *nerespectarea prevederilor art. 135 alin. (2), art. 136 alin. (2), art. 140 alin. (2) - (4) și ale art. 141 alin. (2), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.*

(2) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către inspectorii sociali, potrivit legii.*

ART. 142²

Contravențiilor prevăzute la art. 142¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 143

(1) Actele administrative emise de autoritățile publice centrale și locale privind acordarea beneficiilor de asistență socială și furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, în baza condițiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă beneficiarul serviciului social se consideră nedreptățit de modul de furnizare a serviciilor sociale, astfel cum a fost acesta stabilit conform clauzelor din contractul de furnizare de servicii sociale, se poate adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea litigiilor în legătură cu acordarea serviciilor sociale.

(3) Cererile adresate instanței de contencios administrativ sau oricărei alte instanțe judecătorești pentru soluționarea litigiilor în legătură cu dreptul sau cu acordarea măsurilor de asistență socială se soluționează cu celeritate.

ART. 144

Acțiunile, căile de atac și actele procedurale în legătură cu soluționarea litigiilor având ca obiect drepturi sau obligații prevăzute de prezenta lege sunt scutite de taxa de timbru.

ART. 145

Personalul implicat în acordarea serviciilor sociale răspunde, în condițiile legii, disciplinar, patrimonial, contravențional sau penal, după caz.

ART. 146

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2011, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale efectuează modificările și completările corespunzătoare la actele normative în vigoare din domeniul asistenței sociale și elaborează legile speciale prevăzute de prezenta lege.

(3) Până la adoptarea modificărilor și completărilor prevăzute la alin. (2), actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor aplica în continuare.